

62. Yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin Scopus veri tabanındaki yayın performanslarının değerlendirilmesi

Özge Nazlı DALGIÇ¹

Merve GELDİ²

Erdoğan KARTAL³

APA: Dalgıç, Ö. N. & Geldi, M. & Kartal, E. (2022). Yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin Scopus veri tabanındaki yayın performanslarının değerlendirilmesi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (30), 991-1021. DOI: 10.29000/rumelide.1193070.

Öz

Bu çalışmada, Türkiye'deki üniversitelerin yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin Scopus veri tabanındaki yayın performanslarının 3 (üç) değişken (makale, bu makalelerin atf sayıları ve h-indeks ortalamaları) açısından değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Tarama modeline göre yapılandırılan bu betimsel araştırmanın bütüncesi *Yükseköğretim Akademik Arama* (<https://akademik.yok.gov.tr/AkademikArama/>) platformu aracılığıyla oluşturulmuştur. Yapılan tarama neticesinde platformda bilim alanını; yabancı dil eğitimi, dünya dilleri ve edebiyatları, eski çağ dilleri ve edebiyatları, çeviribilim, dilbilim ve karşılaştırmalı edebiyat olarak belirlemiş 1762 öğretim üyesine ulaşılmıştır. Unvanları, bilim alanları, görev yaptıkları üniversiteler ve bölümlerine göre öğretim üyeleri öncelikle bir Excel dosyasında listelenmiş ve ardından Scopus veri tabanındaki “yazar arama” kısmından isim bazında tek tek aratılarak makale, atf ve h-indeks sayıları derlenmiştir. Derleme neticesinde; 1821 makale, 6152 atf ve 0,3 h-indeks ortalamasına ulaşılmıştır. Elde edilen bulgular bölüm bazında incelendiğinde, yabancı diller eğitimi bölümlerinde görev yapan öğretim üyesi sayısının, dil ve edebiyat bölümlerinde görev yapan öğretim üyesi sayısına oranla daha az olmasına rağmen yayın bazında en yüksek performansı bu bölümlerinin gerçekleştirdiği bilgisine ulaşılmıştır. Bilim alanlarıyla ilgili bulgulara bakıldığında ise yayınlar İngilizce, Almanca ve Fransızca gibi dünyada en çok konuşulan ve uluslararası platformlarda en çok dergisi bulunan ülkelerin dillerinde yoğunlaşmıştır. Makale ve atf sayılarının unvanla ilişkisine gelindiğinde ise akademik unvan yükseldikçe yayın sıklığının da arttığı gözlemlenmiştir. Söz konusu durum öğretim üyelerinin unvanda yükselmek için belli sayıda makale yayımlama zorunluluğuyla bağdaştırılmıştır. Bu durum aynı zamanda her iki değişken arasında pozitif bir korelasyon olduğunu da ortaya koymaktadır. Çalışmanın sonunda araştırma verilerinden elde edilen bulgulardan hareketle öğretim üyelerinin bu ve benzeri uluslararası nitelikli bilimsel platformlardaki yayınlarının niceliği ve niteliğini arttırmak için neler yapılabileceği konusunda birtakım önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Scopus, yabancı diller bölümü, öğretim üyeleri, yayın performansı, h-indeks, Türkiye

¹ YL Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Fransız Dili Eğitimi Bilim Dah, ozgedalgic94@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-3269-9907

² YL Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Fransız Dili Eğitimi Bilim Dah, mrvegeldi@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1078-4438

³ [Sorumlu Yazar] Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Fransız Dili Eğitimi Anabilim Dah, ekartal@uludag.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-9836-52 [Araştırma makalesi, Makale kayıt tarihi: 21.09.2022-kabul tarihi: 20.10.2022; DOI: 10.29000/rumelide.1193070]

Assessment of the publication performance in the *Scopus* database of faculty members in foreign language departments

Abstract

This study intends to assess the publication performances of the faculty members in the foreign language departments of the universities in Turkey in the *Scopus* database by several variables such as the number of articles published, the number of citations to these articles, and their h-index values. Drawing on a survey model, this descriptive research forms its corpus through the platform of *Higher Education Academic Research* (<https://akademik.yok.gov.tr/AkademikArama/>). The search on this platform yields 1,762 faculty members within branches of "foreign language education", "world languages and literatures", "ancient languages and literatures", "translation", "linguistics" and "comparative literature." The names of these faculty members, whose titles, fields, universities, and departments where they work are listed on an Excel file, are searched one by one on the "author search" section on the *Scopus* (<https://www.scopus.com>) database; the results are categorized by number of articles, citations and h-index values. This categorization reveals that there are an average of 1,821 articles, 6,152 citations and 0.3 h-index value. Analysis of the findings by departments shows that despite being few in number compared to their colleagues in the departments of language and literature, the faculty members in the departments of foreign language education have a greater publication performance, which makes their ranking higher. The findings on fields imply that the publications are mostly concentrated in German English, German and French, which are both the most widely spoken languages in the world and the languages of the countries with the highest number of journals on international platforms. Further, the correlation between the number of articles and citations, and titles, is striking in that the frequency of publications increases as the academic titles of the faculty members get higher. Given the requirement to publish a certain number of academic publications for academic appointments and promotions, these data show a positive correlation between these two variables. This study concludes with suggestions to improve the quality of publications in the specified fields and to encourage faculty members towards scientific production, based on the data obtained.

Keywords: Scopus, foreign language departments, faculty members, publication performance, h-index, Turkey

Giriş

İletişim en temel aracı olan dil, aynı zamanda bir kültürün de taşıyıcısı konumundadır. Bugün itibarıyla dünya üzerinde konuşulan sözlü veya yazılı dil sayısı tam olarak bilinmese de yedi binden fazla olduğu öne sürülmektedir (Sabah, 2021). Demirel (2003, s. 3)'in de işaret ettiği gibi dillerin bu denli çok ve çeşitli olması ve her geçen gün artan uluslararası ilişkiler, ulusların sadece kendi ana dilleriyle iletişim kurmalarını yetersiz kılmakta birlikte diğer ulusların dillerini de öğrenme gereksinimini ortaya çıkarmıştır. Ülkemizde de bu eksikliği gidermek adına tarih boyunca farklı yabancı dil öğretimi girişimleri uygulanmıştır.

1923 yılında Cumhuriyet'in ilanı ile birlikte hür demokratik bir rejimi benimseyen Türkiye, dış ilişkilerinde de daha çok bu rejime inanan ülkelerle ilişkiler kurmuş ve çağdaş medeniyetler seviyesine ulaşmayı kendine öncelikli bir hedef olarak koymuştur. Ayrıca Türkiye, bölgesel ve siyasal açıdan da Asya ile Avrupa, hatta güneyde Afrika kıtaları arasında kilit bir konumda bulunması sebebiyle çeşitli

ülkelerle ticari ve siyasi antlaşmalar imzalamış, Birleşmiş Milletler (BM), Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) ve benzeri birçok uluslararası kuruluşa üye olmuştur. Böylelikle yabancı ülkelerle olan siyasi, ekonomik ve kültürel ilişkilerine de ayrı bir önem atfetmeye başlamıştır (Demirel, 2003, s. 3).

Diğer yandan, yukarıda bahsedilen dil çeşitliliğine rağmen yabancı dil olarak öğretilen dillerin sayısı oldukça azınlıktadır. Çünkü bir dilin yabancı dil olarak öğretilmesi için Demircan (1993, s. 14)'ın da vurguladığı gibi o dilin üstün bir bilim, uygarlık ve kültür dili olması gerekir. Bununla birlikte ülkelerin ekonomik ve politik konumu da o ülkenin dilinin yayılmasında büyük bir rol oynar. Türkiye'nin dünden bugüne yabancı dil tercihlerine bakıldığında ise Farsça öğretimi, İran ve Farslarla coğrafi bakımdan yakın olmamız sebebiyle, Arapça öğretimi ise İslam dinini kabul etmemizden kaynaklanmıştır. Her iki dilde Osmanlı İmparatorluğu döneminde, özellikle Farsça edebiyat, Arapça ise bilim dili olarak uzunca bir süre kabul görmüştür. Almanca, Fransızca ve İngilizce gibi Avrupa/ Batı dillerinin öğrenilmesinde ise öncelikli amaç her daim askeri ve teknolojik gelişmeleri takip etmek olmuştur. Kanuni döneminden (1522-1566) başlayarak Fransa ile yakın ilişkiler içinde olmamız sebebiyle Fransızca (1761-1808) ile başlayan bu süreç, sonrasında devletlerarası ilişkilerdeki birtakım sosyo-politik değişimler neticesinde önce Almanca ardından ise İngilizce öğretimine evrilmiştir. Bütün bu süreçte, özellikle Cumhuriyet sonrası dönemde yabancı dillerin seçiminde ağırlıklı olarak yakın diplomatik ilişkiler içinde olduğumuz devletlerin dili öncelikli olmuştur. Örneğin Cumhuriyetin ilk yıllarında çok yakın ilişkiler içerisinde olduğumuz Fransa ile 1950'den sonra siyasi ilişkilerin değişmesiyle Fransızca öğretimi gerilerken, 1960' tan sonra Almanya'ya yaşanan işçi göçüyle birlikte Almanca öğretimi ağırlık kazanmaya başlamıştır. Son yıllarda küçük çaplı da olsa Arapça öğretimine olan talepte ise Arap ülkeleriyle yeniden canlanan ekonomik ve siyasi ilişkilerin payı büyüktür. Ayrıca geride bıraktığımız son çeyrek asırda Çin ve Japonya'nın uluslararası ticarete büyük yer edinmesi tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de Çince ve Japoncanın önemini arttırmıştır. Bütün bu gelişmelerle beraber ülkemizde de artık yabancı dil öğretiminde tek yönlü seçimlerden vazgeçilerek birden fazla yabancı dil bilmenin zorunluluk haline geldiği bir döneme geçilmiştir. Bugün itibarıyla Türkiye'de örgün yabancı dil öğretimi ağırlıklı olarak resmi ya da özel ilk ve ortaöğretim kurumlarında, yükseköğretim düzeyinde devlet ve vakıf üniversitelerinin bünyesinde yer alan fakülte, yükseköğretim düzeyinde devlet ve vakıf kuruluşların açtığı kurslarda ve yabancı kültür merkezlerinde gerçekleştirilmektedir. Özellikle yükseköğretim düzeyinde Türkiye'deki 129 devlet üniversitesinin 120'sinde ve 74 vakıf üniversitesinin 56'sında bu amaçlara hizmet eden yabancı dil bölümleri bulunmaktadır (YÖK İstatistik, 2021 <https://istatistik.yok.gov.tr/>).

Günümüzde bile üniversiteler her ne kadar eğitim yoluyla profesyonel iş gücü yetiştirmek işlevi görseler de aslı görevlerinin bilimsel üretim yoluyla bilime katkı sağlamaları olduğu unutulmamalıdır. Tüm dünyada 80'li yılların başına kadar üniversitelerin bu yönü göz ardı edilse de 1980'lerin ortasından başlayarak ülkeler, artık üniversitelerine ayıracakları bütçelerinin nerelere ayrılması ve bu alanda önceliklerinin neler olması gerektiği konusunda tartışmaya başlamıştır. İlk resmi girişim ise 1984'te Birleşik Krallık'ta ülkelerindeki üniversitelerin durumunu incelemek üzere üniversite rektörleri tarafından Sir Alex Jarrat başkanlığında bir *Rektörler Komitesi* (Committee of Vice-chancellors and Principals-CVCP) kurulmasıyla başlamıştır. *Jarrat Raporu* olarak da bilinen söz konusu komitenin raporunda özellikle “üniversitelerin faaliyetlerinin nicel ve nitel performans göstergeleri ile değerlendirilmesi” maddesi ile akademik değerlendirme kavramı ilk kez ortaya konmuş ve böylece tüm dünyadaki yükseköğretim kurumlarının kamu ve araştırma fonları bilimsel yayın performansına göre düzenlenmeye başlanmıştır (Gürüz, 2003, s. 191-192). Türkiye'ye geldiğinde ise özellikle 1990'lı yılların ikinci yarısından itibaren kimi üniversiteler, başta öğretim üyelerinin atama ve yükseltmelerine ilişkin akademik performans değerlendirmelerinde temel kıstas olarak yurtdışında yapılan yayınlara

ağırlık vermeyi tercih ettikleri görülmüştür (Şenses, 2003). Bu da beraberinde uluslararası ölçekte ve kalitede yayın yapma zorunluluğunu getirmiştir.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de uluslararası ölçekte akademik performans değerlendirmesi yapılırken kullanılan temel kriterler makale ve atıf sayılarıyla birlikte bu atıfların getirisi olan “h-indeks” ortalamalarıdır. Bu değerlendirmeler yapılırken yararlanılan araçlar da uluslararası atıf indeksleridir. Temelleri 1960 yılında atılan *Bilimsel Bilgi Enstitüsü* (Institute for Scientific Information-ISI), atıf indekslerinin ilk ürünlerini yayınlamayı 1992 yılına kadar tekelinde bulundurmıştır. Sonrasında ise *Thomson Reuters*'ın yayınları arasına alınan *Web of Science* (WoS), performans değerlendirme odaklı çalışmaların yapılabildiği tek veri tabanı olma özelliğini 2004 yılına kadar sürdürmüştür. 2004 yılına gelindiğinde ise *Scopus* ve *Google Scholar* gibi başka platformların da piyasaya sürülmesiyle birlikte veri tabanları arasında yayın, dergi kapma yarışı ve rekabet ortamı baş göstermiştir (Karasözen, Gökkurt-Bayram & Zan, 2011, s. 239). Bu çalışmanın verilerinin elde edildiği *Scopus* ise 2004 yılında Amsterdam’da küçük bir ekip tarafından kurulan *Elsevier* şirketine bağlı bilimsel yayınlara yapılan atıfları dizinleyen bir veri tabanı olarak ortaya çıkmıştır. Eğitim, bilim, teknoloji, tıp, sanat vb. birçok alanda araştırma yapma imkânı sunan ve dünyanın en kapsamlı hakem denetimli alanyazın, özet ve atıf veri tabanlarından biri olarak tanımlanan *Scopus*, herhangi bir anahtar kelime, kelime öbeği, makale, dergi adı ya da yazar ismi yazıldığında milyonlarca belgeye anında ulaşma imkânı sağlamaktadır. Bu özellikleri sebebiyle dünyanın dört bir yanındaki belli başlı büyük üniversiteler, araştırma enstitüleri tarafından da birincil araştırma, atıf ve veri kaynağı olarak kullanılmaktadır (Schotten, El Aisati, Meester, Steinginga, & Ross, 2017, s. 31-35).

Alanyazın taraması

Giriş kısmında da bahsedildiği gibi üniversitelerin en önemli görevlerinden biri bilimsel üretime katkı sağlamaktır. Son yıllarda atıf platformlarının sayılarının çoğalmasıyla birlikte akademik performans daha da bir önem kazanmıştır. Böylece kimi araştırmacılarda da bu platformların verilerinden hareketle yaptıkları bilimsel çalışmalarda çeşitli ölçütlere dayanarak kurumların veya kişilerin belli alanlardaki akademik üretimlerini incelemeye başlamışlardır. Bu bölümde sırasıyla ülkemizdeki ve dünyadaki “akademik yayın performansı” konulu çalışmaların derlemi kronolojik bir sırayla sunulmuştur.

Konuya değin ülkemizdeki alanyazın incelendiğinde özellikle *Scopus* veri tabanına yönelik yapılmış bu türden herhangi bir bilimsel yayına ulaşamamıştır. Ancak bununla birlikte, son 20 yıl içerisinde *Web of Science* (WoS) veri tabanı esas alınarak değişik bilim dallarına yönelik çok sayıda akademik profil ve performans ve de bibliyometrik konulu yayın gerçekleştirildiği görülmektedir. Örneğin; Yavan (2005), 1945-2005 yılları arasında Türkiye’nin coğrafya bilimindeki uluslararası yayın performansını; Ak ve Gülmez (2006), ISI tarafından hazırlanan atıf indekslerine göre Türkiye’nin 1980-2004 döneminde yapmış olduğu yayınları; Kurban-Kuzu ve Ulusoy (2008), hemşirelik doktora derecesine sahip öğretim üyelerinin uluslararası atıf indeksleri kapsamındaki dergilerde yayımlanan bilimsel makalelerinin profillerini; Denктаş-Şakar ve Cerit (2013), WoS üzerinden Türkiye’nin pazarlama yazınına katkısını; Bayramlar, Çakıcı ve diğerleri (2015), oftalmolojide WoS üzerinde en çok atıf alan yüz Türk makalesini ve bu makalelerin yazarlara, göz dergilerine ve kurumlara dağılımını; Erdağ ve Kurtoğlu (2015), WoS’taki kulak burun boğaz dergilerinde en çok atıf alan 100 Türk makalesini; Gökbnar ve Sarıçay (2015), WoS kapsamında yer alan Türkiye adresli gıda bilimi ve teknolojisi alanıyla ilgili yayınların profilini; Tunçay ve diğerleri (2016), WoS’taki Türkiye ve Avrupa adresli ekonomi-işletme konulu yayınların profilini; Ulusoy ve diğerleri (2018), sağlık turizmi konusunda yapılan, Türkiye adresli WoS veri tabanında yer alan çalışmaları; Gökçen ve Arslan (2019), WoS tarafından taranan bilimsel

dergilerde Türkçe eğitimi alanında yayınlanmış çalışmaları; Pakdemirli ve diğerleri (2019), WoS üzerinden Türkiye’de fizyoloji alanında yapılan çalışmaların yayın-atıf sayılarını ve bilimsel performanslarını; Şeref ve Karagöz (2019), Türkçe eğitimi alanındaki yayınların WoS veri tabanındaki etkinliğini; Asan ve diğerleri (2020), Türkiye adresli ve WoS kapsamındaki yayınların durumunu; Karagöz ve Şeref (2020), WoS veri tabanında dizinlenen yazma becerisiyle ilgili makaleleri; Koç (2020), en çok atıf alan yazar, en çok yayın yapan kurum vb. açılardan WoS üzerinde indekslenen dergilerdeki kadına yönelik şiddet araştırmalarını; Kurt-Gümüş ve diğerleri (2020), bilimetric olarak WoS finans araştırma alanında Türkiye’nin durumunu; Akbaş ve diğerleri (2021), WoS atıf dizininde İslami bankacılık konulu yayınları; Şahin (2021), WoS veri tabanında spor yöneticiliği alanında son on yıldaki bilimsel üretimi; Karafil ve Akgül (2021), WoS atıf dizininde spor yönetimi konulu yayınları ve son olarak Karakuzu ve diğerleri (2021) ise Türkiye’de Türkçe eğitimi bölümlerinde görev yapan kadın akademisyenlerin ulusal ve uluslararası alan indekslerindeki alana katkılarını incelemişlerdir.

Dünya genelinde Scopus veri tabanına yönelik yapılan performans incelemelerine göz atıldığında ise bu bağlamda çok sayıda yayın gerçekleştirildiği görülmektedir. Özellikle son iki yıl içerisinde yapılan çalışmalar dikkate alındığında; Alimova ve Brumshteyn (2020), Rusya ve Sovyet sonrası ülkelerin Scopus ve WoS platformlarındaki dil tercihlerini inceledikleri ve araştırmacıların yayın performanslarını karşılaştırdıklarını; Angulo-Bazán (2020), 2000-2019 yılları arasında Peru kökenli yazarlar tarafından yazılmış tıbbi kökenli bitkiler hakkındaki makalelerin Scopus vasıtasıyla bibliyometrik analizini; Corrales-Reyes ve diğerleri (2020), Scopus’ta yer alan 1995-2017 tarihleri arasındaki Küba kökenli diş hekimliği alan yazınının uluslararası alandaki yerini; Cabeza ve diğerleri (2020), WoS ve Scopus platformlarındaki binaların enerji verimliliği ve iklim etkisi üzerine bilimsel üretimin karşılaştırmalı analizini; Haq ve diğerleri (2020), Pakistan Ordu Koleji ile ilgili yazarların Scopus’taki yayınlarının bibliyometrik çözümlemesini; He ve diğerleri (2020), Scopus’ta pluripotent kök hücreler alanında en çok ilgi çeken yazar, makale ve enstitülerin tespiti; Iglesias-Vargas ve Capraro (2020), WoS ve Scopus’taki erkek jimnastiği konulu yayınların profilini; Keighobadi ve diğerleri (2020), Trikomanas enfeksiyonu hakkındaki araştırmaların Scopus aracılığıyla scientometrik analizini; Meskarpour Amiri ve diğerleri (2020), Scopus’ta Covid-19 alanındaki bilimsel makalelerin mevcut durumunu; Moreira-Mieles ve diğerleri (2020), 2007-2017 dönemi boyunca Ekvador’un Scopus’taki bilimsel üretiminin evrimini incelemeyi; Nguyen ve diğerleri (2020), 2009’dan 2018’e kadar Vietnam bağlantılı yazarlar tarafından Scopus indeksli dergilerde yayımlanan eğitim konulu makalelerin bibliyografik ve tematik özelliklerini; Nuță ve diğerleri (2020), 1900-2020 tarihleri arasındaki Scopus girdilerine dayanarak Romanya, Danimarka ve Türkiye’nin akademik performansının gelişimini; Ortiz-Núñez (2020), Scopus veri tabanındaki Covid-19 temalı bilimsel yayınların profilini; Patil (2020), Scopus’a 2000-2017 yılları arasında girilmiş feminizm konulu çalışmaların belirlenmesini; Pham-Duc ve diğerleri (2020), 2000- 2019 dönemi için Scopus’a eklenen Vietnam kökenli uzaktan algılama alanındaki çalışmaların bibliyometrik ve tematik analizini; Piazza ve Mengual-Andrés (2020), ilköğretimde rekabetçi düşünce konulu çalışmaların Scopus’teki dağılımını; Putri (2020), Scopus’ta 2009-2018 yılları arasındaki dil korunumu konulu yazınların eğilimini ve yazarlara, kurumlara ve coğrafyaya göre dağılımını; Raju ve Harinarayana (2020), Profesör Sharma’nın Scopus’taki makalelerini ve bu makalelerini yayımladığı en iyi dergileri ve ortak yazarları konu alanı vb. açılardan analiz edilmesini; Raza (2020), 2000-2015 tarih aralıklı insan kaynakları yönetimi literatürünün Scopus aracılığıyla scientometrik incelemesini; Rojas ve diğerleri (2020), Scopus’taki işletme konulu makalelerin bibliyometrik profilini; Sivasamy ve Vivekanandhan (2020), 2009-2018 yılları arasında Scopus veri tabanına katkıda bulunan cüzzam konulu araştırmaların scientometrik analizini; Sriyana ve diğerleri (2020), 2014-2018 Scopus verilerine dayanarak denizcilik alanındaki araştırmaların gücünü; Vila ve diğerleri (2020), Portekiz’in kuzeyi ve Galicya’daki kamu üniversitelerinin Scopus’taki akademik

performanslarını; Waghmare (2020), 2011-2020 arasında *Scopus* veri tabanına kaydedilmiş bulut bilişim konulu çalışmalara Hindistan'ın katkısının belirlenmesini; Zhang ve diğerleri (2020), *Scopus*, WoS ve CNKI (Çin Ulusal Bilgi Altyapısı) platformları üzerindeki sürdürülebilir kentleşme konulu çalışmaların belirlenmesini; Abdul-Majeed ve diğerleri (2021), Irak'taki üniversitelerin araştırma performanslarını *Scopus* üzerinden ölçülmesini; Aletaha ve diğerleri (2021), Irak Endekrinoloji ve Metabolizma Araştırma Enstitüsü'nün *Scopus* veri tabanındaki kanıta dayalı tıp konulu yayınlarının bibliyometrik analizini; Ali ve diğerleri (2021), sağlıkta hizmet kalitesinde küresel eğilimleri *Scopus* aracılığıyla ölçülmesini; Barud ve diğerleri (2021), bilgi teknolojileri bölümlerinin veya şirketlerinin *Scopus* ve WoS'ta yer alan yayınlarının belirlenmesini; Buele ve Guzman (2021), *Scopus*'taki denetleme konulu bilimsel üretimin analizini; Cascajares ve diğerleri (2021), WoS ve *Scopus*'ta tıp ve çevre bilimleri alanlarındaki bibliyometrik yayınların profilini; Dash ve Chaudhary (2021), Barada Mahajoro Sayajirao Üniversitesinin *Scopus* veri tabanında yer alan yayınlarının incelenmesini; Debnath ve Singh (2021), Plastik Mühendisliği ve Teknolojisi Merkez Enstitüsünün *Scopus*'taki yayınlarının scientometrik analizini; Díaz Llobet ve diğerleri (2021), WoS ve *Scopus*'taki otizm krizi üzerine literatürün karşılaştırmalı çözümlemesini; Gaeta ve diğerleri (2021), iklim değişikliği alanına ayrılmış ekonomi literatürünün *Scopus*'ta zaman içindeki evriminin belirlenmesini; García-Carreño ve diğerleri (2021), *Scopus* veri tabanını kullanarak dağıtım liderlik hakkındaki yayınların bibliyometrik analizini; Hernández ve diğerleri (2021), *Scopus*'ta pozitif ruh sağlığı hakkındaki yayınların bibliyometrik profilinin çıkarılmasını; Kusuma ve diğerleri (2021), 2000'den 2019'a kadar *Scopus*'a kaydedilmiş sel ve afet yönetimi konulu çalışmaların farklı başlık altında incelenmesini; Martínez Musiño (2021), *Scopus*'taki yapay zeka ve bilişim bilimi konulu çalışmaların tespitini ve Latin Amerika'nın bu alana katkısının belirlenmesini; Mendoza-Chuctaya ve diğerleri (2021), 2000-2019 yılları arasında Peru'daki bilimsel üretimi, alınan atf oranını ve iş birliği ağlarının *Scopus* aracılığıyla çözümlenmesini; Morais, Cunha ve Sousa (2021), dijital pazarlama ve büyük veri konulu bilimsel üretimin *Scopus*'taki üzerindeki profilini; Murugan ve diğerleri (2021), Latka'nın yazar verimliliği yasasına göre *Scopus*'taki yapay zeka konulu alanyazına BRICS ülkelerinin katkısının belirlenmesi; Olusanmi ve diğerleri (2021), 2000'den 2018'e kadar su yönetimi muhasebesi konusunda *Scopus*'a kaydedilmiş araştırmaların bibliyometrik analizini; Ortenburger ve Tsos (2021), *Scopus* üzerinden yaşlı insanların fiziksel aktiviteleri üzerine yapılmış çalışmaların belirlenmesini; Pham-Duc ve diğerleri (2021), *Scopus*'u kullanarak *Endüstri 4.0* ve temel teknolojiler ile ilgili araştırmaların belirlenmesini; Santra ve diğerleri (2021), scientometrik literatür üzerine Hintliler tarafından yapılan araştırmaların *Scopus* aracılığıyla profilinin çıkarılması; Shahzad ve diğerleri (2021), Lahore Pakistan'daki GC Üniversitesinin *Scopus* veri tabanındaki araştırmalarının bibliyometrik dökümünün yapılmasını; Suwarno ve diğerleri (2021), *Scopus* aracılığıyla hiper-ortam öğrenme teknolojisi üzerine gerçekleştirilmiş bilimsel araştırmaların haritalandırılmasını ve son olarak Wang ve diğerleri (2021) ise *Scopus*'u kullanarak kuantum hesaplama literatürünün bibliyometrik analizinin gerçekleştirilmesini amaçlamışlardır.

Çalışmanın önemi

Alanyazın incelendiğinde son yıllarda ülkemizde ve özellikle dünya genelinde akademik performans konulu çalışmaların hızla çoğaldığı dikkat çekmektedir. Yukarıda da değinildiği gibi ülkemizde *Scopus* platformu aracılığıyla gerçekleştirilmiş herhangi bir akademik performans değerlendirmesi bulunmazken dünyada da akademik performans odaklı çalışmaların çoğunlukla WoS tabanlı olduğu görülmektedir. Ancak son iki yıl içerisindeki *Scopus* veri tabanı ile ilgili alanyazın dikkate alındığında ise söz konusu platformun dünya genelinde hızla önem kazanmaya başlayan yeni bir atf ve veri tabanı olma yolunda oldukça önemli bir mesafe kat ettiği söylenebilir. Ayrıca çalışma içerik olarak, Türkiye'deki üniversitelerin yabancı dil bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin akademik performanslarının

değerlendirilmesi bakımından da bir ilki temsil etmektedir. Bu bağlamda ülkemiz ve dünya alanyazınına katkı sağlamasının yanı sıra araştırmadan elden edilen veriler, öğretim üyelerini bu tür veri platformlarının güncel takibini yaparak akademik performans konusunda başka çalışmalar gerçekleştirmek için teşvik edebilir. Girişte de vurgulandığı üzere çokdilliliğin önem kazandığı günümüz küresel dünyasında ülkemizde yabancı dil öğretiminin daha etkin ve verimli gerçekleştirilmesi adına bilimsel üretimin artırılmasına aracılık edebilirliği açısından da oldukça önem arz etmektedir.

Çalışmanın amacı

Bu çalışmada, Türkiye'deki devlet ve vakıf üniversitelerinin yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin Scopus veri tabanındaki yayın performanslarının; makale, bu makalelerin atıflarına sayıları ve h-indeks ortalamaları gibi değişkenler açısından değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki soruların cevapları aranacaktır:

1. Türkiye'deki üniversitelerin yabancı diller bölümlerinde çalışan öğretim üyelerinin bölümlere ve bilim alanlarına (anabilim dallarına) göre unvan bazında dağılımı nasıldır?
2. Öğretim üyelerinin bölüm bazında akademik performansları (makale, atıf ve h-indeks ortalamaları) nasıldır?
3. Yayın performanslarının bölümlere göre dağılımı nasıldır?
4. Yayın performanslarının üniversitelere göre dağılımı nasıldır?
5. Öğretim üyelerinin unvan bazında akademik performansları nasıldır?

Yöntem

Çalışma bir nicel araştırma yaklaşımı olan "tarama modeline" göre tasarlanmıştır. Nicel araştırmalar, sayısal verilerin toplanmasını ve toplanan verilerin çözümlenerek var olan duruma açıklık getirilmesini sağlayan araştırma yaklaşımlarıdır (Ocak, 2019, s. 15). Ayrıca Turan (2020, s. 99)'nın da vurguladığı gibi, bu tür yaklaşımlar araştırmacının ele aldığı durum hakkında "ne kadar?", "ne oranda?" ve "ne sıklıkta?" gibi sorularına yanıt bulmasına ve değerlendirme yapmasına da yardımcı olur. Tarama modeli ise evrende geçmişte ya da halen var olan bir eğilim, tutum ya da görüşlerin olduğu gibi tanımlanmasını ve sayısal olarak betimlenmesini sağlar. Böylelikle araştırmacı da elde ettiği verilerle çıkarsamalarda bulunur (Creswell, 2017, s. 155-156).

Derlemin oluşturulması

Çalışmanın derlemi (korpusu) *YÖK Akademik* (Yükseköğretim Akademik Arama) (<https://akademik.yok.gov.tr/AkademikArama/>) ve *Scopus* (<https://www.scopus.com/home.uri>) platformlarından elde edilen verilerden hareketle oluşturulmuştur. Öncelikle Türkiye'deki devlet ve vakıf üniversitelerin yabancı diller bölümlerinde/ anabilim dallarında görev yapan öğretim elemanlarının (öğretim üyesi, öğretim görevlisi ve araştırma görevlilerinin) tamamına dair unvan, isim-soyisim, fakülte/ yüksekokul/ enstitü, bölüm/ anabilim dalı gibi akademik profil bilgilerinin derlenmesi için *YÖK Akademik* platformu arayüzündeki üzerindeki *Temel Alan* başlığından hareketle; **1. Eğitim Bilimleri ve Öğretmen Yetiştirme** (1.1. *Yabancı Dil Eğitim*: Almanca, Arapça, Çince, Fransızca ve İngilizce); **2. Filoloji** (2.1. *Çeviribilim*; 2.2. *Dünya Dilleri ve Edebiyatları*: Alman Dili ve Edebiyatı, Amerikan Edebiyatı, Arap Dili ve Edebiyatı, Arnavut Dili ve Edebiyatı, Boşnak Dili ve Edebiyatı, Bulgar Dili ve Edebiyatı, Fars Dili ve Edebiyatı, Fransız Dili ve Edebiyatı, Hungaroloji, İngiliz Dili ve Edebiyatı, İspanyol Dili ve Edebiyatı, İtalyan Dili ve Edebiyatı, Japon Dili ve Edebiyatı, Kürt Dili ve Edebiyatı, Leh

Dili ve Edebiyatı, Rus Dili ve Edebiyatı, Slav Dili ve Edebiyatı; **3. Eski Çağ Dilleri ve Kültürleri:** Hititoloji, Latin Dili ve Edebiyatı, Sümeroloji, Yunan Dili ve Edebiyatı ve **4. Karşılaştırmalı Edebiyat** sekmeleri (temel alanları) altında yer öğretim elamanlarının isimleri taranarak elde edilen veriler bir *Excel* dosyasına işlenmiştir. Derleme neticesinde elde edilen verilere göre araştırmanın (taramaların) yapıldığı Kasım 2020- ve Ocak 2021 tarihleri arasında ülkemizde 120 devlet ve 56 vakıf üniversitesi bünyesindeki yabancı dil bölümlerinde/ anabilim dallarında toplamda 7354 öğretim elemanın görev yaptığı belirlenmiştir. Sözü edilen öğretim elamanlarının unvan bazında dağılımı ise şu şekildedir: Profesör Doktor =458, Doçent Doktor =331, Doktor Öğretim Üyesi =1394, Öğretim Görevlisi =1039 ve Araştırma Görevlisi =4132.

Diğer yandan, yayın performansı açısından bakıldığında, özellikle öğretim görevlilerinin (f=1039) büyük bir çoğunluğunun yabancı diller yüksekokullarında (eski okutman kadrolarında) görev yaptıkları ve araştırma görevlilerinin (f=4132) de daha çok tez çalışmalarına zaman ayırdıkları ve bu yüzden bilimsel üretime katkılarının öğretim üyelerine göre daha düşük olacağı ve dolayısıyla derlemin de homojenliğini bozacağı düşüncesinden hareketle sadece öğretim üyelerinin akademik çalışmalarına yönelik bir çözümleme yapılmıştır. Bu bağlamda çalışmanın derlemi, yukarıda giriş bölümünde sözü edilen 113 devlet ve 51 vakıf üniversitesi bünyesindeki yabancı diller bölümlerinde görev yapan toplamda 1762 öğretim üyesinin *YÖK Akademik* platformundaki profil bilgileriyle sınırlandırılmıştır. Ayrıca derlemin oluşturulduğu tarihler (Kasım 2020-Ocak 2021) dışında platforma yeni eklenen öğretim üyeleri ise araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. Öğretim üyelerinin akademik profil bilgilerinin derlenmesi ve bölüm /anabilim dalı (alan) bazında sınıflandırılmasının hemen ardından her bir öğretim üyesinin adı *Scopus* veri tabanında ayrı ayrı aratılarak makale sayıları, atıf sayıları ve h-indeks ortalamaları nicel olarak derlenmiştir.

Bulgular

1. Öğretim üyelerinin bölümlere ve anabilim dallarına (dillere) göre unvan bazında dağılımları

Aşağıdaki Tablo 1’de Türkiye’deki üniversitelerin yabancı dil bölümlerinde çalışan *YÖK Akademik* sistemine kayıtlı öğretim üyelerinin bilim alanı ve unvanlara göre dağılımı verilmiştir. Bu rakamlar hesaplanırken öğretim üyelerinin platform üzerinde belirttikleri bilim alanları esas alınmıştır. Alandaki toplam 1762 öğretim üyesinden 1620 (%92) ‘si Türk vatandaşı olup, 142 (%8)’si ise yabancı uyrukludur. Diğer yandan, sözü edilen öğretim üyelerinin 1413 (% 80,2)’ü devlet, 268 (%15,2)’i ise vakıf üniversitelerinde görev yapmaktadır. Bölüm/anabilim dalı bazında bakıldığında da öğretim üyelerinin neredeyse yarıya yakın bir kısmının (%48,6, f=806) “İngilizce” üzerine çalıştığı görülmektedir. Bu öğretim üyelerinin de yarıya yakınının (f=415) İngiliz dili eğitimi alanında uzmanlaştığı anlaşılmaktadır. İngilizceyi sırasıyla Almanca (f=296) ve Fransızca (f=106) gibi diğer yakın Avrupa dillerinin takip ettiği ve ardından da sırasıyla Arapça (f=95), Rusça (f=74) ve Farsça (f=37) gibi dillerin geldiği görülmektedir. Karşılaştırmalı edebiyat ve dilbilim alanlarında çalışan öğretim üyelerinin de bu dillerden biri üzerine çalıştığı hesaba katılırsa tabloda yer alan diğer diller üzerine çalışan öğretim üyeleri sadece %9,1’lik bir azınlığı oluşturmaktadır. Son olarak 81 (%14,6) öğretim üyesi ise kendi “bilim” alanlarının dışında uluslararası ilişkiler ve benzeri bölümlerde/ anabilim dallarında çalıştıkları belirlenmiştir.

Öğretim üyelerinin bölümlere göre dağılımına bakıldığında ise yarıdan biraz fazlasının (%53,2) fen-edebiyat ya da edebiyat fakülteleri bünyesindeki dünya dilleri ve edebiyatları (%45,7, f=805), karşılaştırmalı edebiyat (%4,4, f= 78), ve eski çağ dilleri (%3,1, f=54) ve kültürleri bölümlerinde, yaklaşık

1/3 (%30,6, f= 539) eğitim fakültelerine bağlı yabancı diller (İngilizce, Almanca ve Fransızca) eğitimi bölümlerinde, %8,3 (f=146)'ü yine fen-edebiyat, edebiyat ya da yabancı diller yüksekokulu bünyelerindeki mütercim-tercümanlık/ çeviribilim bölümlerinde ve son olarak hemen hemen aynı oranda (%7,9, f=140) bir kısım öğretim üyesi ise genellikle edebiyat fakültelerine bağlı dilbilim bölümlerinde çalıştığı saptanmıştır. Bu öğretim üyelerinin unvan dağılımlarına bakıldığında ise 3/5 (%62,6, f=1103)'inden biraz fazlasının doktor öğretim üyesi, %15 (f=265)'inin doçent ve yaklaşık 1/5 (%22,4, f=394)'nin ise profesör unvanına sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 1. Türkiye'deki yabancı diller bölümlerinde çalışan öğretim üyelerinin unvan bazında bölümlere ve anabilim dallarına (bilim alanlarına) göre dağılımı

Bölüm	Anabilim Dalı	Öğretim Üyesi Sayısı (f)		
		Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi
Yabancı Diller Eğitimi	Alman Dili Eğitimi	19	5	33
	Arap Dili Eğitimi	4	4	20
	Fransız Dili Eğitimi	8	13	16
	İngiliz Dili Eğitimi	63	52	300
	Japon Dili Eğitimi	0	0	1
	Rus Dili Eğitimi	0	0	1
Dünya Dilleri ve Edebiyatları	Alman Dili ve Edebiyatı	36	11	53
	Amerikan Dili ve Edebiyatı	9	5	36
	Arap Dili ve Edebiyatı	26	17	30
	Arnavut Dili ve Edebiyatı	1	0	0
	Bulgar Dili ve Edebiyatı	2	0	0
	Çağdaş Yunan Dili ve Edebiyatı	3	1	1
	Çin Dili ve Edebiyatı	3	1	6
	Ermeni Dili ve Edebiyatı	0	1	1
	Fars Dili ve Edebiyatı	11	5	21
	Fransız Dili ve Edebiyatı	19	11	26
	Gürcü Dili ve Edebiyatı	1	1	3
	Hindoloji	0	0	2
	Hollanda Dili ve Edebiyatı	0	1	0
	Hungaroloji	0	0	1
	İngiliz Dili ve Edebiyatı	50	42	221
	İspanyol Dili ve Edebiyatı	5	3	8
	İtalyan Dili ve Edebiyatı	1	2	5
	Japon Dili ve Edebiyatı	4	1	9
	Kore Dili ve Edebiyatı	2	2	0
	Kürt Dili ve Edebiyatı	1	5	6
	Leh Dili ve Edebiyatı	2	1	3
	Macar Dili ve Edebiyatı	0	1	0
	Rus Dili ve Edebiyatı	20	13	39
Urdu Dili ve Edebiyatı	6	5	2	
Zaza Dili ve Edebiyatı	0	0	1	
Hititoloji	3	2	3	

Bölüm	Anabilim Dalı	Öğretim Üyesi Sayısı (f)		
		Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi
Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri	Latin Dili ve Edebiyatı	5	9	8
	Sümeroloji	3	1	2
	Süryani Dili ve Edebiyatı	1	0	0
	Yunan Dili ve Edebiyatı	4	3	10
Karşılaştırmalı Edebiyat	Batı Dilleri ve Edebiyatları	9	13	51
	Doğu Dilleri ve Edebiyatları	0	0	2
	Slav Dilleri ve Edebiyatları	2	0	1
Çeviribilim	Almanca Mütercim-Tercümanlık	9	5	25
	Arapça Mütercim-Tercümanlık	1	0	3
	Fransızca Mütercim-Tercümanlık	7	3	13
	İngilizce Mütercim-Tercümanlık	13	9	56
	İspanyolca Mütercim-Tercümanlık	1	0	0
Dilbilim	Rusça Mütercim-Tercümanlık	0	0	1
	Dilbilim	40	17	83
Toplam		394	265	1103
Genel Toplam		1762		

2. Öğretim üyelerinin bölüm bazında akademik performansları (Makale, atıf ve h-indeks ortalamaları)

Yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin yayınları bölüm bazında; 1. *Yabancı diller eğitimi*, 2. *Eskiçağ dilleri ve edebiyatları*, 3. *Dünya dilleri edebiyatları*, 4. *Karşılaştırmalı edebiyat*, 5. *Çeviribilim* ve 6. *Dilbilim* olmak üzere altı farklı başlık altında incelenmiştir.

2.1. Yabancı diller eğitimi bölümleri

Tablo 2' de yabancı diller eğitimi bölümlerinde görev yapan öğretim üyeleri bilim alanlarına göre incelendiğinde Tablo 1'de de bahsedildiği gibi bu bölümlerde toplamda 539 öğretim üyesinin görev yaptığı belirlenmiştir. Sözü edilen öğretim üyelerinin yayın performansları ilk olarak unvanlara göre ele alındığında toplamda profesörlerin 484, doçentlerin 223, doktor öğretim üyelerinin ise 443 makale yayımladıkları görülmektedir. Böylelikle bu bölüm türünde *Scopus* veri tabanı üzerinde Türkiye adına bilimsel yayına en çok katkı sağlayan unvan grubunun profesörler olduğu anlaşılırken, ikinci sırada yer alan doktor öğretim üyelerinin yayın performanslarının doçentlere (f=223) oranla hemen hemen 2 (iki) kat (f=443) daha fazla olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Dillere göre anabilim dalı bazında bakıldığında ise İngiliz dili eğitimi anabilim dallarında görev yapan öğretim üyelerinin 1054 makale ile yayına katkılarının toplam makale sayısının %90'ını oluşturduğu dikkat çekmektedir. Bu anabilim dalında göze çarpan başka bir durum ise doktor öğretim üyelerinin yayın sayılarının (f=425) doçentlerininin 2 (iki) katından daha fazla olduğudur.

Diğer yandan, Arap dili eğitimi hariç, diğer anabilim dallarında en çok yayın profesörlere aitken en az yayın ise doktor öğretim üyelerine aittir. Japon ve Rus dili eğitimi anabilim dallarında herhangi bir yayın yapılmamış olması da dikkat çeken başka bir durumdur. Yabancı diller eğitimi bölümleri bünyesinde yer alan anabilim dallarının toplam yayın sayısı 1149 olmakla birlikte öğretim üyesi başına düşen

ortalama makale sayısı 2,1'dir. Sadece İngiliz dili eğitimi anabilim dallarında görev yapan öğretim üyelerinin ortalama makale sayısının 2,5 ile genel ortalamanın üzerinde olduğu ve diğer anabilim dallarının öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısına (f=2,1) ulaşamadıkları göze çarpmaktadır. Öğretim üyesi sayıları bakımından anabilim dalları arasından çoktan aza doğru bir sıralama yapıldığında ise; *İngiliz, Alman, Fransız, Arap, Japon ve Rus* dili eğitimi anabilim dalı şeklinde bir sıralama ortaya çıkmaktadır. Alman dili eğitimi anabilim dalındaki öğretim üyesi sayısı Fransız dili eğitimine göre daha fazla olmasına rağmen Fransız dili eğitimi öğretim üyelerinin yayın sayısı daha fazladır. Unvanlara göre atıf sayıları incelendiğinde de en çok atfın profesörlere, en az atfın ise doçentlere ait olduğu görülmektedir. Bu durum söz konusu unvan gruplarıyla yayın sayıları arasında doğru orantı olduğunu ortaya koymaktadır. Atıf sayıları anabilim dallarına göre ele alındığında ise sıralamanın İngiliz, Alman ve Fransız dili eğitimi şeklinde devam ettiği gözlemlenmiştir. Ülkemizdeki öğretim/öğrenim yaygınlığının da aynı sıralamada olduğu bu dillerin dışında diğer dillerin hiç atıf almadıkları göze çarpmaktadır. Son olarak anabilim dallarının h-indeks ortalamaları göz önünde bulundurulduğunda da sıralamanın atıf sayısı ile doğru orantılı (İngiliz dili eğitimi>Alman dili eğitimi>Fransız dili eğitimi) olduğu ve en yüksek h-indeks ortalamasının (0,95) da İngiliz dili eğitimi anabilim dalına ait olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 2. Yabancı diller eğitimi bölümlerinin Scopus veri tabanındaki yayın performansları

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma sayısı	Ortalama h-indeks
Alman Dili Eğitimi	Prof. Dr.	19	32	1,7	38	0,5
	Doç. Dr.	5	7	1,4	5	0,6
	Dr. Öğr. Üyesi	33	5	0,1	20	0,1
	Toplam	57	44	0,8	63	0,3
Arap Dili Eğitimi	Prof. Dr.	4	1	0,2	0	0
	Doç. Dr.	4	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	20	1	0,05	0	0
	Toplam	28	2	0,07	0	0
Fransız Dili Eğitimi	Prof. Dr.	8	19	2,4	27	0,6
	Doç. Dr.	13	18	1,4	6	0,3
	Dr. Öğr. Üyesi	16	12	0,8	1	0,1
	Toplam	37	49	1,3	34	0,3
İngiliz Dili Eğitimi	Prof. Dr.	63	432	6,9	2.502	2,3
	Doç. Dr.	52	197	3,8	897	1,6
	Dr. Öğr. Üyesi	300	425	1,4	1.414	0,6
	Toplam	415	1.054	2,5	4.813	0,95
Japon Dili Eğitimi	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0
Rus Dili Eğitimi	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0
	Genel Toplam	539	1.149	2,1	4.910	0,8

2.2. Eskiçağ dilleri ve kültürleri bölümleri

Tablo 3' de yer alan Eskiçağ dilleri ve kültürleri bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin akademik performansları bilim alanlarına göre incelendiğinde, 5 (beş) bilim alanına (anabilim dalına) ait toplam 64 yayının yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Öğretim üyelerinin makale sayıları unvanlara göre analiz edildiğinde toplam makale sayısının (f=64) %39'unun (f=25) profesörlere, %43,8'inin (f=28) doçentlere, %17,2'sinin (f=11) ise doktor öğretim üyelerine ait olduğu görülmektedir. Böylece bu kategoride en çok yayının doçent unvanlı öğretim üyelerine, en az yayının ise doktor öğretim üyelerine ait olduğu tespit edilmiştir. Hititoloji bilim alanında doktor öğretim üyelerinin, Sümeroloji bilim alanında profesörlerin ve doktor öğretim üyelerinin, Yunan dili bilim alanında ise doçentlerin hiç yayını olmadığı dikkat çekmektedir. Bununla birlikte Süryani bilim alanında sadece 1 (bir) profesörün görev yaptığı ve onun da herhangi bir yayını olmadığı görülmektedir. Mevcut bilim alanlarında öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısı ise 1,2'dir. Ancak sadece Hititoloji ve Yunan dilinde görev yapan öğretim üyelerinin ortalama makale sayısına ulaşabildikleri, diğer bilim dallarında görev yapan öğretim üyelerinin ise bu sayıya ulaşamadıkları saptanmaktadır. Atıf sayıları incelendiğinde de en çok atfın Hititoloji bilim alanındaki öğretim üyelerinin makalelerine yapıldığı anlaşılmaktadır. Bilim alanlarına değin atıf sayıları çoktan aza doğru sıralandığında ise Hititoloji>Latin>Yunan dilleri şeklinde sıralanmakta ve h-indeks ortalamaları ile doğru orantılı oldukları görülmektedir. Sayıca en fazla öğretim üyesi Latin dili bilim alanında görev yaparken, atıf ve h-indeks oranının en yüksek olduğu bilim alanının ise Hititoloji olduğu göze çarpmaktadır.

Tablo 3. Eskiçağ dilleri ve kültürleri bölümlerinin *Scopus* veri tabanındaki yayın performansları

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale Sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma sayısı	Ortalama h-indeks
Hititoloji	Prof. Dr.	3	11	3,7	25	1,3
	Doç. Dr.	2	11	5,5	24	1
	Dr. Öğr. Üyesi	3	0	0	0	0
	Toplam	8	22	2,8	49	0,8
Latin	Prof. Dr.	5	1	0,2	0	0
	Doç. Dr.	9	16	1,8	20	0,5
	Dr. Öğr. Üyesi	8	4	0,5	6	0,3
	Toplam	22	21	1	26	0,3
Sümeroloji	Prof. Dr.	3	0	0	0	0
	Doç. Dr.	1	1	1	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	2	0	0	0	0
	Toplam	6	1	0,2	0	0
Süryani	Prof. Dr.	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0
Yunan	Prof. Dr.	4	13	3,3	11	0,8
	Doç. Dr.	3	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	10	7	0,7	1	0,1
	Toplam	17	20	1,2	12	0,2
Genel Toplam		54	64	1,2	87	0,4

2.3. Dünya dilleri ve edebiyatları bölümleri

Tablo 4'te Dünya dilleri edebiyatları bölümlerinde 25 bilim alanında görev yapan toplam 805 öğretim üyesinin yayın performansları verilmiştir. Dünya dilleri ve edebiyatları bölümlerinde görev yapmakta olan öğretim üyelerinin sayı bakımından çoktan aza doğru sıralandığında; İngiliz> Alman> Arap> Rus> Fransız> Amerikan> Fars> İspanyol> Japon> Urdu> Kürt> Çin> İtalyan> Leh> Çağdaş Yunan> Gürcü> Kore> Bulgar> Ermeni> Hindoloji> Arnavut= Hollanda= Hungaroloji= Macar= Zaza dilleri edebiyatları şeklinde bir sıralamaya ulaşılmaktadır. Öğretim üyelerinin bilimsel yayına katkıları unvan bazında ele alındığında, toplam makale sayısının (f=322) %42,5'u (f=137) profesör unvanına, %17,4'ü (f=56), doçent unvanına ve %40'ı ise (f=129) doktor öğretim üyesi unvanına ait olduğu görülmektedir. Böylelikle bu kategoride en fazla yayının profesör, en az yayının ise doçent unvanındaki öğretim üyeleri tarafından yapıldığı ortaya çıkmaktadır. Makale sayıları bilim alanlarına göre incelendiğinde de 172 makale ile en çok yayının İngiliz dili edebiyatı bilim alanında yapıldığı ve bu sayının da toplam makale sayısının yarısından biraz fazlasını (%53,41)'i oluşturduğu gözlemlenmektedir. Diğer yandan, Arnavut, Ermeni, Gürcü, Hindoloji, Hollanda, Kore, Leh, Urdu ve Zaza dilleri bilim alanların görev yapan öğretim üyelerine ait herhangi bir bilimsel yayın olmadığı dikkat çekmektedir. Bölüm (Dünya dilleri ve edebiyatları) bazında öğretim üyesi başına düşen makale sayısı ise 0,6 iken sadece Amerikan dili edebiyatı bilim alanında görev yapan öğretim üyelerinin 1,1 ortalamalarıyla bu oranın üzerine çıktıkları görülmektedir. Ancak diğer bilim alanlarında görev yapan öğretim üyelerinin kişi başına düşen ortalama makale sayısına erişmemeleri de dikkate değer başka bir durumdur. Bununla birlikte, İngiliz dili edebiyatı bilim alanının ise 0,5 ortalama ile öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısına yakın olduğu görülmektedir. Atıf sayılarına gelindiğinde, tüm bilim alanlarına yapılan toplam atıf sayısının 382 olduğu ve İngiliz dili bilim alanının 172 atıfı tüm bölümlere yapılan atıf sayısının hemen hemen yarısını (%45,02) teşkil ettiği görülmektedir. Alman dili bilim alanı aldığı 103 atıf sayısı (%26,96) ile ikinci sırada yer alarak azımsanmayacak bir yüzdeliği oluşturmaktadır. H-indeks ortalamaları incelendiğinde ise, Amerikan ve Çağdaş Yunan edebiyatı bilim alanlarının 0,2 ile en yüksek ortalamaya sahip olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4. Dünya dilleri ve edebiyatları bölümlerinin Scopus veri tabanındaki yayın performansları

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale Sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma Sayısı	Ortalama h-indeks
Alman	Prof. Dr.	36	14	0,4	13	0,1
	Doç. Dr.	11	4	0,4	1	0,1
	Dr. Öğr. Üyesi	53	14	0,3	89	0,1
	Toplam	100	32	0,3	103	0,1
Amerikan	Prof. Dr.	9	49	5,4	48	1
	Doç. Dr.	5	3	0,6	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	36	3	0,1	3	0,3
	Toplam	50	55	1,1	51	0,2
Arap	Prof. Dr.	26	6	0,2	9	0,1
	Doç. Dr.	17	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	30	0	0	0	0
	Toplam	73	6	0,01	9	0,03
Arnavut	Prof. Dr.	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale Sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma Sayısı	Ortalama h-indeks
Bulgar	Prof. Dr.	2	1	0,5	0	0
	Toplam	2	1	0,5	0	0
Çağdaş Yunan	Prof. Dr.	3	1	0,3	3	0,3
	Doç. Dr.	1	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	5	1	0,2	3	0,2
Çin	Prof. Dr.	3	4	1,3	0	0
	Doç. Dr.	1	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	6	0	0	0	0
	Toplam	10	4	0,4	0	0
Ermeni	Doç. Dr.	1	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	2	0	0	0	0
Fars	Prof. Dr.	11	1	0,1	0	0
	Doç. Dr.	5	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	21	2	0,1	1	0,1
	Toplam	37	3	0,1	1	0,03
Fransız	Prof. Dr.	19	19	1	7	0,2
	Doç. Dr.	11	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	26	3	0,1	0	0
	Toplam	56	22	0,4	7	0,1
Gürcü	Prof. Dr.	1	0	0	0	0
	Doç. Dr.	1	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	3	0	0	0	0
	Toplam	5	0	0	0	0
Hindoloji	Dr. Öğr. Üyesi	2	0	0	0	0
	Toplam	2	0	0	0	0
Hollanda	Doç. Dr.	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0
Hungaroloji	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0
İngiliz	Prof. Dr.	50	36	0,8	34	0,1
	Doç. Dr.	42	40	1	64	0,1
	Dr. Öğr. Üyesi	221	96	0,4	74	0,1
	Toplam	313	172	0,5	172	0,1
İspanyol	Prof. Dr.	5	0	0	0	0
	Doç. Dr.	3	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	8	3	0,4	3	0,1
	Toplam	16	3	0,2	3	0,06
İtalyan	Prof. Dr.	1	0	0	0	0
	Doç. Dr.	2	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	5	2	0,4	0	0
	Toplam	8	2	0,3	0	0

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale Sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma Sayısı	Ortalama h-indeks
Japon	Prof. Dr.	4	0	0	0	0
	Doç. Dr.	1	1	1	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	9	0	0	0	0
	Toplam	14	1	0,1	0	0
Kore	Prof. Dr.	2	0	0	0	0
	Doç. Dr.	2	0	0	0	0
	Toplam	4	0	0	0	0
Kürt	Prof. Dr.	1	0	0	0	0
	Doç. Dr.	5	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	6	3	0,5	3	0,2
	Toplam	12	3	0,3	3	0,1
Leh	Prof. Dr.	2	0	0	0	0
	Doç. Dr.	1	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	3	0	0	0	0
	Toplam	6	0	0	0	0
Macar	Doç. Dr.	1	1	1	1	1
	Toplam	1	1	1	1	1
Rus	Prof. Dr.	20	6	0,3	2	0,1
	Doç. Dr.	13	7	0,5	27	0,3
	Dr. Öğr. Üyesi	39	3	0,1	0	0
	Toplam	72	16	0,2	29	0,1
Urdu	Prof. Dr.	6	0	0	0	0
	Doç. Dr.	5	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	2	0	0	0	0
	Toplam	13	0	0	0	0
Zaza	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	1	0	0	0	0
	Genel Toplam	805	322	0,6	382	0,1

2.4. Karşılaştırılmal edebiyat bölümleri

Aşağıda Tablo 5'te verilen Karşılaştırılmal edebiyat bölümleri incelendiğinde, aslında bu kategoride/başlıkta; Batı dilleri, Doğu dilleri ve Slav dilleri edebiyatları olmak üzere üç farklı bilim alanının yer aldığı görülmektedir. Sözü edilen her 3 (üç) bilim alanında görev yapan 78 öğretim üyesinin neredeyse tamamına yakınının (%93,6) Batı dilleri edebiyatları bilim alanında (f=73) görev yaptığı anlaşılmaktadır. Doğu dilleri edebiyatları bilim alanında sadece 2 (iki) öğretim üyesi görev yapmaktayken, Slav dilleri ve edebiyatları bilim alanında 2 (iki) profesör ve 1 (bir) doktor öğretim üyesinin görev yaptığı belirlenmiştir. Doğu ve Slav dilleri edebiyatları bilim alanlarında sadece 3 (üç) makale yayımlanırken, aynı zamanda bu makalelere herhangi bir atıf yapılmadığı da dikkat çekmektedir. Öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısı 0,7 olup, bu ortalama sayıya sadece Batı dilleri edebiyatları bilim alanında görev yapan öğretim üyelerinin ulaştığı belirlenmiştir. Diğer yandan, Batı dilleri ve edebiyatları anabilim dalında en çok yayının ve atfın doktor öğretim üyelerine ait olduğu, en az yayın ve atfın ise doçent unvanında görev yapan öğretim üyelerinin olduğu göze

çarpmaktadır. Batı dilleri edebiyatları bilim alanında doçentlerin yayına katkısı sadece 9 makale olmakla birlikte atıf sayısı ve h-indeks ortalamasının sadece 1 (bir) olduğu görülmektedir.

Tablo 5. Karşılaştırmalı edebiyat bölümlerinin *Scopus* veri tabanındaki yayın performansları

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma sayısı	Ortalama h-indeks
Batı Dilleri ve Edebiyatları	Prof. Dr.	9	10	0,1	13	0,2
	Doç. Dr.	13	9	0,7	1	0,1
	Dr. Öğr. Üyesi	51	31	0,6	15	0,1
	Toplam	73	50	0,7	29	0,1
Doğu Dilleri ve Edebiyatları	Dr. Öğr. Üyesi	2	2	1	0	0
	Toplam	2	2	1	0	0
Slav Dilleri ve Edebiyatları	Prof. Dr.	2	1	0,5	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	1	0	0	0	0
	Toplam	3	1	0,3	0	0
	Genel Toplam	78	53	0,7	29	0,1

2.5. Çeviribilim bölümleri

Tablo 6’da verilen Çeviribilim bölümlerindeki öğretim üyelerinin sayıları bilim alanlarına göre çoktan aza doğru; İngilizce> Almanca> Fransızca> Arapça> İspanyolca=Rusça şeklinde sıralanmaktadır. İngilizce, Almanca ve Fransızca bilim alanlarında görev yapan öğretim üyeleri kadro sayılarına göre değerlendirildiğinde; en çok kadronun doktor öğretim üyelerine ait olduğu, ikinci sırada profesör kadrosunun yer aldığı ve en az kadronun ise doçent unvanına ait olduğu anlaşılmaktadır. Çeviribilim bölümlerinde yer alan bilim alanlarının (anabilim dallarının) toplam yayın sayıları incelendiğinde toplamda 79 makalenin bulunduğu ve bu makalelerin de yarısından biraz fazlasının (%55, f=43) İngilizce mütercim-tercümanlık anabilim dalında gerçekleştirildiği görülmektedir. Ayrıca öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısı değerlendirildiğinde; Fransızca ve İngilizce mütercim-tercümanlık bilim dallarının bölüm (Çeviribilim) bazında ortalama yayın sayısına (0,5) ulaştığı, diğer bilim dallarının ise bu sayıya ulaşamadıkları tespit edilmiştir. Bununla birlikte, Fransızca mütercim-tercümanlık anabilim dalında kişi başına düşen ortalama makale sayısının genel ortalamanın üzerinde olduğu dikkat çekmektedir. Atıf sayısı incelendiğinde de sadece İngilizce, Almanca ve Fransızca mütercim-tercümanlık bilim alanlarına atıf yapıldığı diğer bilim alanlarına ise herhangi bir atıf yapılmadığı gözlenmektedir. İngilizce mütercim-tercümanlık anabilim dalına ait makalelere yapılan atıf sayısı (f=92) toplam atıf sayısının %78’ini (f=118) oluştururken, h-indeks ortalamaları göz önünde bulundurulduğunda ise makale sayılarının atıf sayıları ile doğru orantılı olduğu saptanmıştır.

Tablo 6. Çeviribilim bölümlerinin Scopus veri tabanındaki yayın performansları

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma sayısı	Ortalama h-indeks
Almanca	Prof.	9	10	1,1	0	0
	Doç.	5	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	25	7	0,3	18	0,04
	Toplam	39	17	0,4	18	0,02
Arapça	Prof. Dr.	1	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	3	0	0	0	0
	Toplam	4	0	0	0	0
Fransızca	Prof. Dr.	7	14	2	8	0,4
	Doç. Dr.	3	0	0	0	0
	Dr. Öğr. Üyesi	13	1	0,1	0	0
	Toplam	23	15	0,7	8	0,1
İngilizce	Prof. Dr.	13	23	1,8	21	0,4
	Doç. Dr.	9	10	1,1	69	0,5
	Dr. Öğr. Üyesi	56	10	0,2	2	0,03
	Toplam	79	43	0,5	92	0,2
İspanyolca	Prof. Dr.	1	3	3	0	0
	Toplam	1	3	3	0	0
Rusça	Dr. Öğr. Üyesi	1	1	1	0	0
	Toplam	1	1	1	0	0
	Genel Toplam	146	79	0,5	118	0,1

2.6. Dilbilim bölümleri

Aşağıdaki Tablo 7'deki Dilbilim bölümleri değerlendirildiğinde, toplam 140 öğretim üyesinin bu alanda görev yaptıkları, en fazla kadronun doktor öğretim üyelerine ve en az kadronun ise doçent unvanlı öğretim üyelerine ait olduğu belirlenmiştir. Bu dağılıma koşut olarak, söz konusu bilim alanında yayına en çok katkıda doktor öğretim üyeleri bulunurken, en az katkıyı da doçent unvanlı öğretim üyelerinin yaptığı görülmektedir. Atıf sayıları ve h-indeks ortalamalarına gelince, atıf sayılarının makale sayılarıyla ve h-indeks ortalamalarının da atıf sayılarıyla doğru orantılı olduğu göze çarpmaktadır.

Tablo 7. Dilbilim bölümlerinin Scopus veri tabanındaki yayın performansları

Anabilim Dalı	Unvan	f	Makale Sayısı	Ortalama makale sayısı	Alıntılanma sayısı	Ortalama h-indeks
Dilbilim	Prof. Dr.	40	56	1,4	258	0,5
	Doç. Dr.	17	22	1,3	195	0,6
	Dr. Öğr. Üyesi	83	76	1	381	0,3
	Genel Toplam	140	154	1,1	834	0,4

3. Yayın performanslarının bölümlere göre dağılımı

Yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin Scopus veri tabanındaki akademik performansları bölümlere göre incelendiğinde, en çok yayının *Yabancı Diller Eğitimi* bölümlerine ait olduğu sonucuna varılmaktadır. Aşağıda Tablo 8'de verilen ortalama sonuçlara göz gezdirildiğinde

bölmelerin akademik performanslarının çoktan aza doğru sıralamalarının; *Yabancı Diller Eğitimi*> *Dünya Dilleri Edebiyatları*> *Dilbilim*> *Çeviribilim*> *Eskiçağ Dilleri ve Edebiyatları*> *Karşılaştırmalı Edebiyat* şeklinde olduğu görülmektedir. Atıf sayıları incelendiğinde ise en çok atfın benzer şekilde *Yabancı diller Eğitimi* alanında yer alan bilim alanlarına ait olduğu görülmekte ve bu oran aynı zamanda toplam atıf sayısının (f=6152) da %76,4 (f=4702)'ünü oluşturmaktadır. Diğer yandan, *Dilbilim* bölümlerinin toplam yayın sayısına katkısı 154 makale ile dördüncü sırada olmasına rağmen, 834 atıf sayısı ile toplam atıf sayısının %13,6'sını oluşturduğu ve en çok atıf alan ikinci bölüm olduğu dikkat çekmektedir. Bölümlerin öğretim üyesi başına düşen ortalama yayın sayıları değerlendirildiğinde, öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısının 1,03 olduğu sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda, *Yabancı Diller Eğitimi*, *Eskiçağ Dilleri ve Edebiyatları* ve *Dilbilim* bölümlerinde çalışan öğretim üyelerinin bu sayıya ulaştıkları ancak diğer bölümlerde görev yapan öğretim üyelerinin ise ortalama makale sayısı olan 1,03'e ulaşamadıkları belirlenmiştir.

Tablo 8. Yayın performanslarının bölümlere göre dağılımı

Bölümler	Öğretim Üyesi sayısı	Yayın sayısı	%	Ortalama makale sayısı	Atıf Sayısı	%	Ortalama h-indeks
Dünya Dilleri ve Edebiyatları	805	322	17,3	0,4	382	6,2	0,08
Yabancı Diller Eğitimi	539	1136	62,4	2,1	4702	76,4	0,8
Çeviribilim	146	79	4,3	0,5	118	1,9	0,1
Dilbilim	140	154	8,5	1,1	834	13,6	0,4
Karşılaştırmalı Edebiyat	78	53	2,9	0,7	29	0,5	0,1
Eskiçağ Dilleri ve Edebiyatları	54	64	3,5	1,2	87	1,4	0,4
Toplam	1762	1821	100	1,03	6152	100	0,3

4. Yayın performanslarının üniversitelere göre dağılımı

Türkiye'deki üniversitelerin yabancı diller alanında *Scopus* veri tabanındaki bilimsel üretime katkıları aşağıda Tablo 9'da verilmiştir. *YÖK Akademik* platformu aracılığıyla oluşturulan çalışmanın derlemedeki verilerine göre; 113'ü devlet ve 51'i vakıf üniversitesi olmak üzere toplamda 164 üniversitenin değişik fakülte ve yüksekokullarına bağlı yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin bu bağlamda katkı sağladıkları sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma kapsamında söz konusu veri tabanında ulaşılan toplam 1821 yayının %84,5 (f=1539)'nin devlet üniversiteleri bünyesindeki yabancı diller bölümlerince, geriye kalan yaklaşık %15,5 (f=282)'lik kısmın ise vakıf üniversitelerine bağlı yabancı diller bölümleri tarafından üretildiği anlaşılmaktadır. Yayına en fazla katkı veren ilk 10 devlet ve vakıf üniversitesi çoktan aza doğru aşağıda Tablo 9'da verildiği şekilde sıralanmıştır. Sözü edilen devlet üniversitelerine ait makale sayılarının toplamı neredeyse bu kategorideki (devlet) üniversitelerin ürettiği toplam makale sayının yarısını (%41,8 f=648) oluşturmaktadır. Benzer şekilde, vakıf üniversiteleri tarafından üretilen toplam makale sayısının (f=282)'n da hemen hemen 3/4 (f=205)'nü ilk 10'da verilen üniversitelere ait olduğu belirlenmiştir. Son olarak ilk onda yer alan vakıf üniversiteleri dışında geriye kalan 41 vakıf üniversitesinin bilimsel yayına katkısı ise 77 (%4,2) makale ile sınırlı kalmaktadır.

Tablo 9. Yayın performanslarının üniversitelere göre dağılımı

Üniversite	Makale sayısı
Devlet Üniversitesi (f=113)	1539
Vakıf üniversitesi (f=51)	282
Toplam	1821

Yayına en fazla katkısı olan ilk 10 devlet üniversitesi	Makale sayısı
Hacettepe Üniversitesi	158
Çukurova Üniversitesi	103
Boğaziçi Üniversitesi	96
Gazi Üniversitesi	65
Orta Doğu Teknik Üniversitesi	63
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	60
Bursa Uludağ Üniversitesi	52
Akdeniz Üniversitesi	51
Anadolu Üniversitesi	50
Toplam	648

Yayına en fazla katkısı olan ilk 10 vakıf üniversitesi	Makale sayısı
Bahçeşehir Üniversitesi	39
TED Üniversitesi	23
İzmir Ekonomi Üniversitesi	21
Yeditepe Üniversitesi	18
İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi	17
İstanbul Aydın Üniversitesi	17
İstanbul Medipol Üniversitesi	16
Çağ Üniversitesi	13
Atılım Üniversitesi	9
Başkent Üniversitesi	8
Çankaya Üniversitesi	8
Hasan Kalyoncu Üniversitesi	8
İbn Haldun Üniversitesi	8
Toplam	205

5. Unvan bazında öğretim üyelerinin akademik performansları

Tablo 10'da öğretim üyelerinin unvan bazında makale yayın aralıkları incelendiğinde, yabancı diller bölümlerinde görev yapan 1762 öğretim üyesinden yaklaşık 2/3'nü oluşturan 1185 öğretim üyesinin (786'sı doktor öğretim üyesi, 231'i profesör ve 168'i doçent olmak üzere) herhangi bir yayını olmadığı dikkat çekmektedir. Ancak öğretim üyelerinin 1/3 (f=577)'nün toplamda 1821 makale ile ülkemiz adına bilimsel yayınlara katkı sağladığı anlaşılmaktadır. Tablo 10'daki "makale yayın aralığı" sütunu incelendiğinde, makale sayısı 10 ve üzerinde olan toplam 31 öğretim üyesine (24 profesör, 5 doçent ve 2 doktor öğretim üyesine ait) ait 444 yayının olduğu ve bu sayının da toplam yayın sayısının (f=1821)

yaklaşık ¼ (%24,4)'üne tekabül ettiği görülmektedir. Sayı bakımından en az öğretim üyesinin olduğu yayın aralığı "37-17" aralığıdır. Bu sayı aralığında sadece 5 profesör unvanına sahip öğretim üyesine ait toplamda 124 makalenin olduğu göze çarpmaktadır. Diğer yandan, yayın sayısı 10'un altında olan 546 öğretim üyesine ait toplamda 1377 yayına ulaşılmıştır. Bu yayınların da 690'ı doktor öğretim üyelerine, 403'ü profesörlere ve 284'ü ise doçentlere ait olup toplam yayın sayısının da ¾ (%75,7) oluşturmaktadır. Ayrıca veri tabanında yayını olan toplam 577 öğretim üyesinden %95,7 (f=549)'nin yayın sayısının 10'dan az olduğu gözlenmiştir. Öğretim üyesi sayısında en çok yığılmanın yaşandığı makale sayısı aralığı ise "1-2" aralığıdır. Bu aralıkta 349 öğretim üyesine ait toplamda 464 yayın olduğu görülmekte ve bu sayı da toplam yayın sayısının hemen hemen ¼'nüne tekabül etmektedir. Bu bulguyla birlikte bu basamakta en fazla yayının 292 makale ile doktor öğretim üyelerine ait olduğu sonucuna da varılmıştır. Son olarak unvanlar bazında bakıldığında toplam yayın sayısının %42 (f=763)'sinin profesörlere, %39 (f=711)'unun doktor öğretim üyelerine ve %19 (f=347)'un da doçentlere ait olduğu bulgulanmıştır.

Tablo 10. Öğretim üyelerinin unvan bazında makale yayın aralığı

Makale yayın aralığı	Yazar (f)	Prof. Dr.	Yayın sayısı	Doç. Dr.	Yayın sayısı	Dr. Öğr. Üyesi	Yayın sayısı
37	1	1	37	0	0	0	0
30	1	1	30	0	0	0	0
25	1	1	25	0	0	0	0
19	1	1	19	0	0	0	0
17	1	1	17	0	0	0	0
16	3	2	32	1	16	0	0
14	2	1	14	1	14	0	0
13	4	4	52	0	0	0	0
12	5	4	48	1	12	0	0
11	8	6	66	1	11	1	11
10	4	2	20	1	10	1	10
9	11	6	54	2	18	3	27
8	12	6	48	1	8	5	40
7	15	6	42	5	35	4	28
6	18	8	48	5	30	5	30
5	20	3	15	9	45	8	40
4	42	4	16	12	48	26	104
3	79	24	72	12	36	43	129
2	115	26	52	18	36	71	142
1	234	56	56	28	28	150	150
0	1185	231	0	168	0	786	0
Genel Toplam (f=1821)			763		347		711

Diğer yandan öğretim üyelerinin Tablo 11'de verilen atıf aralıkları değerlendirildiğinde, 1762 öğretim üyesinden 1427'sinin (293'ü profesör, 203'ü doçent ve 932'si doktor öğretim üyesi olmak üzere) herhangi bir atıf olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Atıf aralığının en fazla "1" ile "20" arasında olduğu ve bu aralıkta da en çok atıfın doktor öğretim üyelerine ait olduğu görülmektedir. Bununla birlikte hiç atıf almayan grupta da doktor öğretim üyelerinin sayıca fazla olması dikkat çeken başka bir durumdur. Atıf aralığı yüksek olan gruplarda (141-160 üzeri) genellikle profesörler yer alırken, doçent ve doktor öğretim

üyelerinin en yüksek atıf aralığı ise 121-140 arasındır. 326 ile en yüksek atıf sayısı tek bir profesöre aitken, bu aralıkta aynı zamanda 1 (bir) doçent ve 1 (bir) doktor öğretim üyesinin de yer aldığı görülmektedir.

Tablo 11. Öğretim üyelerinin unvan bazında atıf aralığı

Atıf Aralığı	Yazar (f)	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi
326	1	1	0	0
301-320	0	0	0	0
281-300	0	0	0	0
261-280	1	1	0	0
241-260	0	0	0	0
221-240	0	0	0	0
201-220	1	1	0	0
181-200	0	0	0	0
161-180	1	1	0	0
141-160	1	1	0	0
121-140	3	1	1	1
101-120	3	0	2	1
81-100	7	5	1	1
61-80	8	1	4	3
41-60	16	8	2	6
21-40	35	13	7	15
1-20	257	67	46	144
0	1427	293	203	932

Son olarak, Tablo 12’de öğretim üyelerinin h-indeks aralıkları incelendiğinde, bu aralığının “0” ile “8” arasında olduğu belirlenmiştir. 1762 öğretim üyesinden 1427’sinin (932’si profesör, 292’si doçent ve 203’ü doçent) h-indeks ortalamaları olmadığı göze çapmaktadır. “8” ile “6” h-indeks aralığında sadece 7 (yedi) profesörün yer aldığı, diğer unvanların bu sayı aralığında h-indeks ortalamalarının olmadığı anlaşılmaktadır. “2” ile “5” h-indeks aralığında toplam 122 öğretim üyesi (46 profesör, 45 doktor öğretim üyesi ve 31 doçent) bulunurken, 206 öğretim üyesinin ise “1” h-indeks ortalamasına sahip olduğu dikkat çekmektedir.

Tablo 12. Öğretim üyelerinin unvan bazında h-indeks aralıkları

h-indeks aralığı	Öğretim üyesi (f)	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi
8	2	2	0	0
7	2	2	0	0
6	3	3	0	0
5	7	2	4	1
4	16	9	4	3
3	37	15	10	12
2	62	20	13	29
1	206	48	32	126
0	1427	292	203	932

Tartışma

Bu bölümde bulgular yukarıda verilen sırayla incelenerek çalışmanın amacı doğrultusunda belirlenen araştırma sorularının cevaplarına ulaşıp ulaşılmadığı tartışılacaktır. İlk olarak öğretim üyelerinin sayısal nicelikleriyle ilgili bulgulara bakıldığında, öğretim üyelerinin sayıca en fazla devlet üniversitelerinde yoğunlaştığı, bunun da devlet üniversitelerinin sayı bakımından vakıf üniversitelerinden fazla olmasından kaynaklandığı söylenebilir. Bilim alanı bazında bakıldığında ise İngilizce üzerine çalışan öğretim üyesi sayısının Türkiye'deki yabancı diller bölümlerinin tamamında çalışan öğretim üyesi sayının neredeyse yarıya yakının oluşturduğu görülmektedir. Ülkemizde İngilizcenin ilkökul 2.sınıftan itibaren okullarımızda zorunlu yabancı dil olarak öğretildiği göz önünde bulundurulduğunda bu sonuç çok da şaşırtıcı olmayacaktır. İngilizceyi sırasıyla en çok işçi göçü verdiğimiz ülkenin dili Almanca, Osmanlı zamanında yakın ilişkiler içinde olduğumuz için ilk öğrendiğimiz Avrupa dili olan Fransızca ve bugün imam hatip okullarında zorunlu olarak öğretilen Arapça takip etmektedir. Sonrasında en çok turist aldığımız ve yoğun ticaret yaptığımız bir ülke olan Rusya Federasyon'un dili Rusça ve asırlardır yakın ilişkiler içerisinde olduğumuz İran, Afganistan, Tacikistan ve Özbekistan gibi ülkelerce konuşulan Farsça gelmektedir. Karşılaştırmalı edebiyat ve dilbilim alanlarında çalışan öğretim üyelerinin de büyük bir çoğunluğunun yukarıda sözü edilen bu diller üzerine çalıştığı bilindiğinden geriye kalan diğer diller üzerine çalışan öğretim üyelerinin sayısı son derece azdır. Bunun nedeni üniversitelerde bu diller üzerine eğitim veren yeterli sayıda bölümün bulunmaması olabilir. Ayrıca sözü edilen durum, bu bölümlerin azlığını nedeniyle bu dillere olan talebin düşük olmasıyla da açıklanabilir. Unvan bazında bakıldığında ise yabancı diller bölümlerinde, üniversitelerimizin diğer tüm bölümlerde olduğu gibi öğretim üyesi statüsünde en fazla doktor öğretim üyesi unvanlı akademisyenler görev yapmaktadır. Bu durum da doğal olarak üniversitelerdeki unvanı yükseltmenin belli şartlar ve zaman gerektirmesiyle ilişkilendirilebilir.

Yabancı diller eğitimi bölümlerindeki öğretim üyelerinin yayın performansları ile ilgili bulgulara bakıldığında, bu bölümlerdeki öğretim üyesi sayısının diğer bölümlere oranla daha az olmasına rağmen yayınların büyük bir çoğunluğu yabancı diller eğitimi alanında gerçekleştirilmiştir. Bulgulara bilim alanı (anabilim dalı) bazında bakıldığında ise bu bölümlerdeki yayın ve atıflar büyük bir oranla İngiliz dili ve eğitimi anabilim dalına aittir. Bunun nedeni olarak uluslararası indekslerde genelde İngilizce yazılmış makalelerin kabul görmesi gösterilebileceği gibi söz konusu bulgu, lisans düzeyinde ülkemizdeki 50 farklı yabancı dil programı /bölümü arasında sayıca en fazla programın İngiliz dili ve eğitimi anabilim dalına ait olmasıyla (Güleş, Uca ve Kartal, 2021, s. 79-80) da açıklanabilir. İngilizceyi sırasıyla Fransızca ve Almanca takip etmektedir. Bu diller uluslararası alanda en çok konuşulan diller olmakla beraber, Karasözen ve diğerleri (2011, s. 248), Singh ve diğerleri (2021, s. 5128-5129)'nin de çalışmalarında belirttiği gibi İngiltere, Almanya ve Fransa platformda en çok dergisi bulunan ve yayın yapan ülkeler arasında ilk 10'da yer almaktadır. Makale ve atıf sayıları da bu sıralamayla doğru orantılıdır.

Eskiçağ dilleri ve kültürleri bölümlerine bakıldığında bu bölümler, öğretim üyesi sayısı en az olan bölümler olmasına rağmen toplamda öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısına ulaşılabilmişlerdir. En çok makale yazılan ve atıf alan bilim alanları ise sırasıyla Hititoloji, Yunanca ve Latince'dir. Bilindiği üzere üzerinde bulunduğumuz Anadolu coğrafyası birçok uygarlık gibi Hitit, Yunan ve Latin uygarlıklarına da ev sahipliği yapmıştır. Dil öğreniminin dışında, bu uygarlıkların dillerini bilmek bıraktıkları eserleri çözümleyerek arkeoloji, edebiyat ve tarih gibi bilim dallarına katkı sağlamak açısından oldukça önemlidir (Palaz-Erdemir, Erdemir & Günday, 2010, s.218; Akçelik, 2018, s. 53). Bunun dışında Sinanoğlu (2018)'nun da belirttiği üzere yaygın görüş, Latincenin bilinmesinin başta Yunanca olmak üzere Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce ve Romence gibi diğer Avrupa

dillerinin öğrenimini kolaylaştıracakı şeklindedir. Latince öğretimini ülkemizdeki önemi ise 1 Kasım 1928'de yeni Türk alfabesi olarak Latin harflerinin kabulüyle artmış ve günümüzde de gerek bilim dili gerek yukarıda anılan birçok Avrupa dilinin kökeni olması itibarıyla batıdan doğuya dünyanın birçok yerinde üniversite müfredatlarında hala kendine yer bulmaktadır.

Dünya dilleri ve edebiyatları ve *Karşılaştırma edebiyat* bölümlerinin yayın ve atıf sayılarına bakıldığında, bünyelerindeki bilim alanları (anabilim dalları) ve istihdam etikleri toplam öğretim üyesi bakımından sayıca en zengin bölümler olmalarına rağmen çoğu bilim alanında ortalama makale sayısına ulaşılamamıştır. En çok yayın performansı olan alanların başında Amerikan dili ve edebiyatı gelmektedir. Karasözen ve arkadaşlarının (2011, s. 248) yaptığı çalışmaya göre Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Scopus'ta en çok dergisi bulunan ülke olup, benzer şekilde Şahin (2021) de çalışmasında ABD'nin bu platformlarda en etkin ülke olduğundan bahsetmektedir. Bu sebeple bu kategoride en fazla yayının Amerikan dili ve edebiyatı alanında olması beklenen bir bulgudur. Sonrasında İngiliz dili edebiyatı ve Bulgar dili edebiyatının gelmesi İngilizcenin konumu ve öğretim üyesi fazlalığıyla, Bulgarca için ise öğretim üyesi sayısının az olmasının kişi başına düşen makale oranını arttırmasıyla bağdaştırılabilir. Alıntılanma sayılarına bakıldığında ise İngilizce ve Almanca'nın başta gelmesi bu iki ülkenin söz konusu veri tabanında en çok dergisi bulunan ülkeler arasında ilk 3'te olmasıyla bağlantılıdır (Karasözen vd., 2011, s. 248). Diğer yandan uluslararası dizinlerde taranan dergilerin büyük bir çoğunluğu İngilizce yayımlandığı için anadili İngilizce olan ülkelerin yayın sayıları aynı gelişmişlik düzeyine sahip ülkelere göre daha yüksek gözükmektedir (Doğan, 1999, akt. Ak ve Gülmez, 2006). *Karşılaştırma edebiyat* bölümlerindeki atıfların da Batı dillerinde yoğunlaşmasının aynı nedenden kaynaklandığı söylenebilir.

Çeviribilim bölümleri ile ilgili bulgulara bakıldığında da en çok makale ve atıfın benzer şekilde İngilizce alanına ait olduğu ve onu Almanca ve Fransızca'nın takip ettiği görülmektedir. Ayrıca bu sıra öğretim üyesi sayılarının dağılımıyla da doğru orantılıdır. *Dilbilim* bölümlerine bakıldığında ise bölüm ve öğretim üyesi sayısı az olmasına rağmen öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısı ve atıf sayısının üstünde bir performans sergilendiği görülmektedir. *Dilbilim* bölümlerinde akademik yükseltmelerde, özellikle doçentlik başvurularında Scopus dizinli dergilerde en az bir yayın (makale) şartının aranması da bunda etkili olabilir (Bkz. *Türkiye Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı* (ÜAK) *Doçentlik Başvuru Şartları*: <https://www.uak.gov.tr/Sayfalar/docentlik/basvuru-sartlari/2022/2022-ekim-donemi-docentlik-basvuru-sartlari.aspx>)

Bölüm bazında yayın ve atıf sayılarının dağılıma bakıldığında ise en çok öğretim üyesi *Dünya dilleri ve edebiyatları* bölümünde istihdam edilmesine rağmen yayın ve atıf sayısı bakımından en yüksek akademik performansı *Yabancı diller eğitimi* bölümlerinin yapması dikkat çekmektedir. *Dünya dilleri ve edebiyatları*, *Çeviribilim* ve *Karşılaştırma edebiyat* bölümlerinin ise bu kategoride ortalama verilerin altında olduğu görülmektedir. Scopus veri tabanında kayıtlı dergilere ve bildirilere bakıldığında, genelde eğitim konulu makalelerin edebiyat, dilbilim konulu olanlara göre çoğunlukta olduğu gözlemlenmiştir. Karasözen ve diğerlerinin (2011, s. 252) de belirttiği gibi *Web of Science* ve Scopus veri tabanları karşılaştırıldığında Scopus'ta dilbilim gibi sosyal ve beşeri bilimlere bağlı alt disiplinlerdeki dizinli dergiler daha büyük bir oran oluşturmaktadır (Elsevier, 2019). *Web of Science*'ta ise *Arts & Humanities Citation Index* (AHCI)'li dergilerin yüzdesi daha fazladır. Böylelikle yukarıda bulgular kısmında bahsedilen *Dilbilim* bölümlerine değin yayın ve atıf performanslarıyla ilgili veriler de bu bulguyu destekler niteliktedir.

Yayın performanslarının öğretim üyelerinin unvanlarına göre dağılımına bakıldığında, bu bağlamda en fazla katkıyı profesörlerin yaptığı gözlemlenmiştir. Profesörleri, doktor öğretim üyeleri ve doçentler takip etmektedir. Atıf aralığı ve h-indeks ortalamaları için de sıralama benzerdir. Burada doktor öğretim üyelerinin akademik performanslarının doçentlere nazaran daha yüksek olması dikkat çekmektedir. Kabakulak ve Boyraz (2020, s. 241) 'ın da vurguladığı gibi üniversitelerde öğretim üyesi kadrolarında yer alabilmek oldukça çaba sarf etmeyi ve bilimsel üretim yapmayı gerektirdiğinden doktor öğretim üyesi olduktan sonra hem YÖK hem de üniversitelerin belirlemiş olduğu farklı atama ve yükseltme kriterleri nedeniyle doçentlik unvanını elde edebilmek bir hayli zordur. Bu bulgu doktor öğretim üyelerinin, doçentliğe hazırlık sürecinde belirli bir sayıda nitelikli yayın yapma çabasında olduklarını akla getirebilir (Kurban-Kuzu ve Ulusoy, 2008, s. 22).

Üniversiteler ile ilgili bulgulara bakıldığında ise devlet üniversitelerinin sayıca daha çok olması ve daha fazla öğretim üyesi istihdam etmesi sebebiyle doğal olarak yayına katkıları daha yüksek bir oranda olacaktır. Yılmaz ve Öztürk'ün (2017) de bahsettiği gibi genel izlenim her ne kadar vakıf üniversitelerinde çalışan akademisyenlerin iş tatminlerinin daha fazla olduğu yönünde olsa da bu durumun yabancı diller bölümlerinde ortaya konan akademik yayın performansına doğrudan yansımadağı anlaşılmaktadır. Şöyle ki performans bakımından ilk 10'a giren üniversitelere bakıldığında Hacettepe, Ortadoğu Teknik, Boğaziçi ve Gazi gibi köklü devlet üniversitelerinin bu sıralamada yer aldığı görülmektedir. Erdağ ve Kurtoğlu (2015, s. 15), Gökbunar ve Sarıçay (2015, s. 361), Şeref ve Karagöz (2019, s. 225), Tunçay, Kahrıman ve Gökbunar (2016, s. 17) da farklı alanlarda yaptıkları benzer çalışmalarda adı geçen üniversitelerin yayın performanslarının yüksekliğine dikkat çekmektedirler. Bu durum da bahsedildiği üzere hem üniversitelerin kuruluş tarihlerinin eskiye dayanması sebebiyle yabancı diller bölüm bazında gelişimlerini tamamlamalarından hem de yayın politikalarından kaynaklanmaktadır. Özel üniversitelerde de benzer bir durum söz konusudur ve burada da ilk 10'a giren üniversitelerin büyük kısmında özellikle İngiliz dili eğitimi, İngiliz dili ve edebiyatı ve İngilizce mütercim-tercümanlık anabilim dallarının bulunması da bu sıralamada belirgin bir rol oynamaktadır.

Son olarak makale, atıf ve h-indeks aralıklarıyla ilgili bulgulara bakıldığında, öğretim üyesi başına düşen ortalama makale ve atıf sayısının en çok "0" ve "1" gibi çok düşük rakam aralığında toplandığı gözlemlenmiştir. Bu da yabancı diller bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin performanslarının beklenen düzeyin oldukça altında olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durumun nedenleri arasında Türkiye'nin *Scopus* veri tabanında dizinlenen dergi sayısının azlığı ve *Scopus*'un 2004 yılından önceki yayınları kapsamaması gösterilebilir. Ayrıca *Scopus*'ta dizinlenen dergiler ağırlıklı olarak *Education Resources Information Center* (ERIC) ve *WoS* gibi başka veri tabanlarında da dizinlenmekte olup, yukarıda da vurgulandığı gibi doçentlik başvuru şartlarında özellikle *Scopus*'ta dizinlenen dergilerde makale yayımlama zorunluluğu sadece *Dilbilim* bölümlerinin şartlarında yer almaktadır. Ancak Türkiye'nin uluslararası diğer veri tabanlarındaki yeri de göz önünde bulundurulursa asıl sorunun nicelikten daha ziyade nitelik olduğu anlaşılabilir. Nitekim bir yandan sayılarını arttırmak için çaba sarf ederken diğer yandan makalelerin kalitesinin düştüğü ve bu nedenle de yeterince atıf alamadıkları görülmektedir. *Scopus* ve diğer veri tabanlarında atıflar hesaplanırken negatif atıflar ve yazarların kendilerine yaptıkları atıflar da dikkate alındığından bu hesaplamalarda bir takım sapmaların oluşması da olası bir durumdur (İlhan, 2002, akt. Ak ve Gülmez, 2006).

Sonuç ve öneriler

Türkiye'deki üniversitelerin yabancı diller bölümleri ve bu bölümlerde çalışan öğretim üyelerinin, uluslararası bir veri tabanı olan *Scopus*'taki yayın performanslarının incelenmesi için gerçekleştirilen

bu çalışmada; öğretim üyesi başına düşen makale, alıntılanma ve h-indeks oranlarının yukarıda da bahsedildiği gibi sayısal olarak beklenenin altında olduğu tespit edilmiştir. Yabancı dil alanında uzmanlaşmış her bir akademisyenin en az bir yabancı dil bildiği göz önünde bulundurulduğunda sorunun, yabancı dilde yayın yapmaktan daha ziyade yapılan yayınların niteliğiyle, diğer bir ifadeyle istenilen bilimsel ve akademik standartlara ulaşamamalarından kaynaklandığı söylenebilir. Diğer yandan, son yıllarda ülke bazında yayın sayılarımızda göreceli bir artış gözlemlense de bu yayınların aldığı atıf sayılarında aynı oranda bir artış gözlemlenmemektedir. Çalışmada tablolar aracılığıyla alanlara göre sunulan atıf ve h-indeks oranları da bunu doğrular niteliktedir. Bununla birlikte, Binici (2012, s. 178), Doğan ve diğerleri (2018, s. 159), Atalay (2019, s. 313-314), Asan ve diğerleri (2020, s. 12) ve son olarak Bozkurt (2021, s. 134) gibi pek çok araştırmacının da çalışmalarında vurguladığı gibi bütün bu süreçte makalelere değin değerlendirme (hakem) süresinin uzun zaman alması ve böylelikle kimi zaman verilerin güncelliğini yitirmeleri, ayrıca değerlendirme süreçlerinde yanlılık ve kayırma gibi nedenlerle niteliksiz yayınların literatüre girmesi, sadece yayın sayısını çoğaltmak için yapılan özensiz yayınlar da Türkiye adresli dergilerin yerelde uluslararası, küresel ölçekte ise “ulusal” bir statü üstlenmesine neden olmaktadır. Duruma yabancı dil bölümleri açısından bakıldığında, Asan ve diğerlerinin (2020, s. 12) de vurguladığı gibi Türkiye’de en çok yayın yapılan ilk beş alanın üçünün sağlık bilimleri alanıyla ilgili olması da diğer alanlarda çalışan akademisyenleri bir anlamda yabancı dergilere “göçe” zorlamaktadır.

Öğretim üyelerinin akademik performanslarının artırılması ve uluslararası veri platformlarındaki yayın eksikliklerinin giderilebilmesi hususunda ise yapılabilecekler şu şekilde özetlenebilir: Ülkemizde yapılan çalışmaların uluslararası alanda görünür olabilmesi için bütün bilim alanlarındaki öğretim üyelerine belli sayıda uluslararası yayın yapma şartı koşulabilir. Hatta istisnasız bütün üniversitelerin lisansüstü yönetmeliklerine, yüksek lisans ve doktora mezuniyet şartı olarak belli sayıda uluslararası makale yayımlama şartı eklenebilir. Uluslararası veri tabanlarında dizinlenmeyen veya dizinlense dahi etki faktörü çok düşük olan kimi dergilerde daha çok makale yayımlamanın akademik atama ve yükseltmelerde bir seçenek olarak kabul edilmemesi de geçerli bir ölçüt olabilir. Ayrıca yabancı dil alanında çalışan öğretim üyesi sayısının artırılması ve kadrolarının iyileştirilmesi yoluyla da yayın sayısına katkıda bulunacak daha çok akademisyene ulaşılma imkânına sahip olunabilir. Uluslararası nitelikli yayın yapma konusunda akademisyenler ve lisansüstü öğrenciler seminerler aracılığıyla bilgilendirilebilir ve akademik yazma konusunda kendilerine çeşitli eğitimler verilebilir. Bununla birlikte, uluslararası yayın konusunda öğretim üyelerini teşvik için ödül, prim ve burs gibi bir takım maddi olanak ve imkânlar sağlanabilir. Yayın sayısını arttıracak bir diğer çözüm olarak da Gülay (2019, s. 133)’ın da önerdiği gibi yayın potansiyeli yüksek olan öğretim üyelerinin ders yüklerinin azaltılması olabilir. Ayrıca öğretim elamanlarını alanlarıyla ilgili yurt dışındaki meslektaşlarıyla daha fazla işbirliği içerisinde bulunarak ortak çalışmalar gerçekleştirmeleri, Erasmus ve Bologna gibi uluslararası değişim programlarına katılan lisansüstü öğrencilerden ders geçme şartı olarak yayın yapmalarının istenmesi de bilimsel yayın üretime gözle görülür bir katkı sağlayabilir. Diğer yandan, yayına teşvik için gerekirse öğretim elamanlarının akademik performansları herkese açık platformlarda sergilenebilir. Esen ve Esen (2015)’in de vurguladığı gibi kimi çalışmalarda akademisyenlerin kendileri için bu türden açık “değerlendirmeler” istedikleri görülmektedir. Ancak yapılan araştırmaların da işaret ettiği gibi gerçek olan Türkiye’nin Scopus veri tabanındaki kayıtlı dergi sayısının oldukça az olması ve yayın performansının diğer ülkelere göre daha düşük olmasıdır. Bu bağlamda, Türkiye kaynaklı daha fazla derginin uluslararası veri tabanlarında dizinlenme ölçütlerini sağlaması konusunda gereken çalışmalar yapılabilir ve böylelikle yabancı dil alanında yayın yapan pek çok köklü dergimiz de Scopus veri tabanında kendilerine yer bulabilir. Son olarak, gözlemlenen bir diğer durum ise akademisyenlerin doğal olarak kendi anadillerinde makale yazma eğilimlerinin olması sebebiyle Türkçenin uluslararası

platformlarda bir bilim dili olarak kabul görmesi yönünde girişimlerin ve çalışmaların yapılması gerekliliğidir. Sözü edilen bütün bu öneri ve yaklaşımlar, öncelikle yükseköğretim kurumlarının ilgili akademik kurullarında ve sonrasında da ilgili üst yetkili mercileri tarafından ele alındığı takdirde uluslararası nitelikli yayın sayısının artması ve akademik çeşitliliğin sağlanması mümkün olabilecektir.

Kaynakça

- Ak, M. & Gülmez, A. (2006). Türkiye'nin uluslararası yayın performansının analizi. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 1(1), 22-49. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/akademikincelemeler/issue/1559/19187>
- Akbaş, F., Tura, Ü., & Kaya, F. (2021). Web of Science Core Collection veri tabanında İslami bankacılık ile ilgili yapılan makalelerin bibliyometrik analizi. *Bartın Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 12(23): 56-78. <https://doi.org/10.47129/bartiniibf.846247>
- Akçelik, S. S. (2018). Hitit dininin niteliksel özellikleri. *Kafdağı*, 3(1), 52-70. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kafdagi/issue/49532/634306>
- Aletaha, A., Soltani, A., Atlasi, R., & Larijani, B. (2021). A bibliometric analysis of evidence-based medicine publications of Endocrinology and Metabolism Research Institute of Iran in Scopus database. *Journal of Diabetes & Metabolic Disorders*, (Published: 24 February 2021). <https://doi.org/10.1007/s40200-021-00731-4>
- Ali, J., Jusoh, A., Abbas, A. F., & Nor, K. M. (2021). Global trends of service quality in healthcare: A bibliometric analysis of Scopus database. *Journal of Contemporary Issues in Business and Government*, 27(1), 2917-2930. https://www.researchgate.net/publication/350017280_Global_Trends_of_Service_Quality_in_Healthcare_A_bibliometric_analysis_of_Scopus_Database
- Alimova, N., & Brumshteyn, Y. (2020). Russia and post-Soviet countries compared: coverage of papers by Scopus and Web of Science, languages, and productivity of researchers. *European Science Editing*, (46), 1-5. <https://doi.org/10.3897/ese.2020.e53192>
- Angulo-Bazán, Y. (2020, 24-28 October). Scientific production about Peruvian medicinal plants in Scopus (2000-2019): A bibliometric analysis. *APHA's 2020 VIRTUAL Annual Meeting and Expo*, American Public Health Association.
- Asan, A., Sezgin, M., & Giray, G. (2020). Web of Science veri tabanı kapsamındaki dergilerde Türkiye adresli tam makalelerin analizi: 1900-2019. *Social Sciences*, 15(4), 1-15. <http://dx.doi.org/10.12739/NWSA.2020.15.4.3C0190>
- Atalay, S. (2019). Akademik taylorizm, performans yönetimi ve akademik üretimde niceliğin önemi: Akademisyenler üzerine niteliksel bir çalışma. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, (42), 291-322. <https://doi.org/10.21497/sefad.675322>
- Barud, N. A., de Oliveira, R. A., Gomes, C. F. S., Sanseverino, A. M., dos Santos Barcelos, M. R., & dos Santos, M. (2021). Lean in information technology departments or companies: identifying publications on the Scopus and Web of Science databases. *Scientometrics*, 126(3), 2437-2457. <https://doi.org/10.1007/s11192-020-03662-8>
- Bayramlar, H., Çakıcı, Ö., Karadağ, R., Yıldırım, A., & Sarı, Ü. (2015). Oftalmolojide en çok atıf alan yüz Türk makalesi. *Medeniyet Medical Journal*, 30(1): 13-21. <https://dx.doi.org/10.5222/MMJ.2015.013>
- Binici, K. (2012). Türkiye'de yayın göçü: Web of Science ve ULAKBİM ulusal veri tabanlarında indekslenen yayınlar üzerine bir inceleme. *Bilgi Dünyası*, 13(1): 165-181. <https://doi.org/10.15612/BD.2012.173>
- Bozkurt, N. O. Bilimsel yayınların niteliği ve nitelik sorunlarına ilişkin akademisyen görüşleri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 11(1), 128-137. <https://dergipark.org.tr/en/pub/higheredusci/issue/62177/882971>

- Buele, I., & Guzman, A. V. (2021). Auditing: An analysis of scientific production in Scopus. *Open Science Journal*, 6(3), 1-10. <https://doi.org/10.23954/osj.v6i3.2899>
- Cascajares, M., Alcayde, A., Salmerón-Manzano, E., & Manzano-Agugliaro, F. (2021). The bibliometric literature on Scopus and WoS: The medicine and environmental sciences categories as case of study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(11), 1-31. <https://doi.org/10.3390/ijerph18115851>
- Corrales-Reyes, I. E., Fornaris-Cedeño, Y., Dorta-Contreras, A. J., & Pacheco-Mendoza, J. (2020). Visibility and impact of the Cuban dental scientific output, Scopus 1995-2017. *Journal of Oral Research*, 9(2), 129-141. <https://doi.org/10.17126/joralres.2020.020>
- Creswell, J. W. (2017). *Araştırma deseni nitel, nicel ve karma yöntem yaklaşımları* (3. bs.). (Çeviren: S. B. Demir). Eğiten Kitap Yayıncılık.
- Dash, R. N., & Chaudhary, A. S. (2021). Authorship pattern and growth of scholar contributions of the M S University of Baroda: Using Scopus Database. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 5728. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/5728>
- Debnath, R., & Singh, S. K. (2021). Scientometric profile of Central Institute of Plastics Engineering and Technology (CIPET) Based on Scopus Database a study. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 5174. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/5174>
- Demircan, Ö. (1988). *Türkiye’de yabancı dil*. (1. bs.). Remzi Kitabevi.
- Demirel, Ö. (1999). *Yabancı dil öğretimi: Dil Pasaportu-Dil Dosyası-Dil Biyografisi*. (1. bs.) Pegem Yayınları
- Denktaş-Şakar, G., & Cerit, A. G. (2013). Uluslararası alan indekslerinde Türkiye pazarlama yazını: bibliyometrik analizler ve nitel bir araştırma. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 27(4), 37-62. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/atauniibd/issue/2711/35878>
- Díaz Llobet, M., Teixidó Cairol, M., Gil Iranzo, R. M., Cabeza, L. F., & Aras, L. M. (2021). A comparative analysis of Scopus and Web of Science (WoS) literature on the autism crisis. *Review Journal of Autism and Developmental Disorders* (Published:07 July 2021). <https://doi.org/10.1007/s40489-021-00277-4>
- Doğan, G., Dhyi, S. M. M. A., & Umut, A. L. (2018). Web of Science’tan çıkarılan Türkiye adresli dergiler üzerine bir araştırma. *Türk Kütüphaneciliği*, 32(3), 151-162. <https://doi.org/10.24146/tkd.2018.35>
- Elsevier (2019, Şubat). “Scopus: Data: curated, connected, complete”. <https://www.elsevier.com/>
- Erdağ, T. K., & Kurtoğlu, G. (2015). Web of Science Kulak Burun Boğaz dergilerinde en çok atf alan 100 Türk makalesi. *Türk Otorinolarenjoloji Arşivi*, 53(3), 112-119. <https://doi.org/10.5152/tao.2015.1352>
- Erdemir, H., Erdemir, H., & Günday, O. (2009, 8-10 Ekim). Türkiye’de eskiçağ ve arkeolojinin gelişmesinde alman bilim adamlarının etkisi. *I. Uluslararası Tarihî ve Kültürel Yönleriyle Türk-Alman İlişkileri Sempozyumu* bildirileri içinde (ss. 213-224), Manisa, Türkiye.
- Esen, M., & Esen, D. (2015). Öğretim üyelerinin performans değerlendirme sistemine yönelik tutumlarının araştırılması. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 5(1), 52-67. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/higheredusci/issue/61486/918103>
- Gaeta, G. L., Ghinoi, S., Masotti, M., & Silvestri, F. (2021). *Economics research and climate change. A Scopus-based bibliometric investigation* (No. 0321). SEEDS, Sustainability Environmental Economics and Dynamics Studies. <http://www.sustainability-seeds.org/papers/RePec/srt/wpaper/0321.pdf>
- García-Carreño, I. V. (2021). Distributed leadership: A bibliometric analysis using Scopus Database (1981-2020). *European Educational Researcher*, 4(2), 227-249. <http://dx.doi.org/10.31757/euer.426>

- Gökbunar, R., & Sarıçay, Ş. (2015). Gıda bilimi ve teknolojisi alanındaki Türkiye adresli yayınların analizi. *Akademik Gıda*, 13(4), 360-363. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1186377>
- Gökçen, D., & Arslan, M. (2019). Türkçe eğitimi araştırmalarına genel bir bakış: Bibliyometri çalışması. *Journal of Research in Turkic Languages*, 1(1), 39-56. <http://dx.doi.org/10.31757/jrtl.113>
- Gülay, E. (2019). *Akademisyenlerin akademik yazma tutukluğunun incelenmesi* [Yayımlanmamış doktora tezi]. Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
- Güleş H. N., Uca, Ç., & Kartal, E. (2021). Fransızca bölümlerinin tercih edilme istatistikleri ve bu bölümlere yerleşen öğrencilerin akademik profili. *International Journal of Languages' Education and Teaching*, 9(4), 76-94. <https://doi.org/10.29228/ijlet.54022>
- Gürüz, K. (2003). *Dünyada ve Türkiye'de yükseköğretim: Tarihçe ve bugünkü sevk ve idare sistemleri* (2. bs.). ÖSYM Yayınları.
- Haq, I. U., Ullah, M., & Tanveer, M. (2020). Research output of Army Medical College, Pakistan: A bibliometric study based on Scopus database. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 3926. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/3926/>
- He, L., Bai, J., & Su, W. (2020). A bibliometric analysis on articles, authors and high-impact institutions in the field of pluripotent stem cells based on data from Scopus. *Chinese Journal of Tissue Engineering Research*, 24(7), 1144-1148. <https://doi.org/10.3969/j.issn.2095-4344.2013>
- Hernández, F. A. G., Cortés, S. G. L., & Gutiérrez, B. N. S. (2021). Bibliometric analysis of positive mental health in Scopus. *IOSR Journal of Humanities and Social Science*, 26(6), 30-39. www.iosrjournals.org
- Iglesias Vargas, P., & Mendes Capraro, A. (2020). The profile of the academic production on men's artistic gymnastics from the web of science and Scopus. *Science of Gymnastics Journal*, 12(3), 419-430. <https://www.fsp.uni-lj.si/en/research/scientific-magazines/science-of-gymnastics/previous-issues/2020101120504789/>
- Kabakulak, A., & Boyraz, M. (2020). Turist rehberi akademisyenlerin bilimsel yayınlarının veri görselleştirme tekniği ile bibliyometrik analizi. *Uluslararası Türk Dünyası Turizm Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 230-245. <https://doi.org/10.37847/tdtad.816627>
- Karafil, A. Y., & Akgül, M. H. (2021). Web of Science veri tabanında yayımlanan spor yönetimi temalı makalelerin bibliyometrik analizi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 106-117. <https://doi.org/10.38021/asbid.900060>
- Karagöz, B., & Şeref, İ. (2020). Yazma becerisiyle ilgili makaleler üzerine bir inceleme: Web of Science veri tabanında eğilimler. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(1), 67-86. <https://doi.org/10.16916/aded.619090>
- Karakuzu, S., Aras, M., & Gedikli, Ö. (2021). Türkçe eğitimi alanındaki kadın akademisyenlerin akademik çalışmalarının bibliyometrik analizi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (22), 691-705. <https://doi.org/10.29000/rumelide.897125>
- Karasözen, B., Gökkurt-Bayram, Ö., & Zan, B. U. (2011). WoS ve Scopus veri tabanlarının karşılaştırması. *Türk Kütüphaneciliği*, 25(2), 238-260. <http://www.tk.org.tr/index.php/TK/article/view/370>
- Keighobadi, M., Hezarjaribi, H. Z., Khasseh, A. A., Soosaraei, M., Asadi, S., & Fakhar, M. (2020). Scientometric analysis of global research on trichomoniasis in Scopus database (1922-2018). *Infectious Disorders Drug Targets*, 21(4), 582-594. <https://doi.org/10.2174/1871526520666200804161110>
- Koç, O. (2020). Web of Science üzerinde indekslenen kadına yönelik şiddet araştırmalarına bibliyometrik bir bakış. *İstanbul Üniversitesi Kadın Araştırmaları Dergisi*, (21), 19-35. <http://dx.doi.org/10.26650/iukad.2020.22.002>

- Kurban-Kuzu, N., & Ulusoy, M. F. (2008). Hemşirelik doktora derecesine sahip öğretim üyelerinin uluslararası atıf indeksleri kapsamındaki dergilerde yayımlanan bilimsel makalelerinin profili. *Turkish Journal of Research & Development in Nursing*, 10(3), 15-25. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/hemarge/issue/52701/695014>
- Kurt-Gümiş, G., Özdağoğlu, G., Özdağoğlu, A., & Damar, M. (2020). Web of Science finans araştırma alanında Türkiye'nin durumu: Bilimetric bir inceleme. *Muhasebe ve Finansman Dergisi*, (87), 239-262. <https://doi.org/10.25095/mufad.756337>
- Kusuma, R. R., Widianingsih, I., Ningrum, S., & Myrna, R. (2021). Five clusters of flood management articles in Scopus from 2000 to 2019 using social network analysis. *Science Editing*, 8(1), 85-92. <https://doi.org/10.6087/kcse.234>
- Martínez Musiño, C. (2021). The documentary production of artificial intelligence and information science in Scopus: Informetric analysis. *E-Ciencias de l'Información*, 11(1), 143-160. <http://dx.doi.org/10.15517/eci.v11i1.42252>
- Mendoza-Chuctaya, G., Chachaima-Mar, J. E., Mejia, C. R., Mirano-Ortiz-de-Orue, M. G., Ramos, K. R., Calla-Torres, M., ... & Paricahua, H. (2021). Analysis of production, impact, and collaboration networks in scientific research in Scopus for Peru from 2000 to 2019. *Medwave*, 21(2), 1-11. <http://dx.doi.org/10.5867/medwave.2021.02.8121>
- Meskarpour Amiri, M., Nasiri, T., & Mahdizadeh, P. (2020). Subjects clustering analysis and science mapping on COVID-19 researches in Scopus database. *Journal Mil Med*, 22(6), 663-669. <http://dx.doi.org/10.30491/JMM.22.6.663>
- Morais, E. P., Cunha, C. R., & Sousa, J. P. (2021). Digital marketing and big data: A bibliometric analysis of scientific production from the Scopus database. *Proceedings of the 16th Iberian Conference on Information Systems and Technologies (CISTI)* içinde (pp. 1-5). IEEE, Portugal.
- Moreira-Mieles, L., Morales-Intriago, J. C., Crespo-Gascón, S., & Guerrero-Casado, J. (2020). Characterization of the scientific production in Ecuador for the period 2007-2017 in Scopus. *Investigación bibliotecológica*, 34(82), 141-157. <https://doi.org/10.22201/iibi.24488321xe.2020.82.58082>
- Murugan, S., Natarajan, N. O., & Vivekanandhan, S. (2021). Applicability of Lotka's law in artificial intelligence research publications in BRICS countries (2010 to 2019) using Scopus database: A bibliometric study, *Kala Sarovar (UGC Care Group-1 Journal)*, 24(1), 35-43. <http://kalasarovarjournal.com/>
- Nguyen, C. H., Nguyen, L. T. M., Tran, T., & Nguyen, T. T. (2020). Bibliographic and content analysis of articles on education from Vietnam indexed in Scopus from 2009 to 2018. *Science Editing*, 7(1), 45-49. <https://doi.org/10.6087/kcse.188>
- Nuță, F., Pușcă, A. C., & Nuță, A. C. (2020). Scientific production: A quantitative assessment based on Scopus entries. *EuroEconomica*, 39(1), 128-133. <https://dj.univ-danubius.ro/index.php/EE/article/view/158/770>
- Ocak, G. (2019). *Eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri* (1. bs.). Pegem Akademi.
- Olusanmi, O. A., Emeni, F. K., Uwuigbe, U., & Oyedayo, O. S. (2021). A bibliometric study on water management accounting research from 2000 to 2018 in Scopus database. *Cogent Social Sciences*, 7(1), 1-10. <https://doi.org/10.1080/23311886.2021.1886645>
- Ortenburger, D., & Tsos, A. (2021). Physical activity of senior citizens: quantitative analysis of literature derived from Scopus base. *Central European Journal of Sport Sciences and Medicine*, 33(1), 97-103. <https://doi.org/10.18276/cej.2021.1-09>
- Ortiz-Núñez, R. (2020). Metric analysis of the scientific production about COVID-19 in Scopus. *Revista Cubana de Informacion en Ciencias de la Salud*, 31(3), 1-20. <http://www.rcics.sld.cu/index.php/acimed/article/view/1587>

- Pakdemirli, A., Meço, H. E., & Karadağ, A. (2019). Uluslararası yayın etkinliklerinin performansı: Türkiye’de *Fizyoloji* alanı çalışmaları. *Sağlık Akademisyenleri Dergisi*, 6(2), 136-141. https://dergipark.org.tr/tr/pub/sagakaderg/issue/46295/533933#article_cite
- Palaz-Erdemir, H., Erdemir, H., & Günday, O. (2010). Türkiye’de eskiçağ ve arkeolojinin gelişmesinde Alman bilim adamlarının etkisi. Çalık, R. (Ed.), *I. Uluslararası Tarihi ve Kültürel Yönleriyle Türk-Alman İlişkileri Sempozyumu Bildirileri İçinde* (ss. 211-224). Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ve Türkoloji Enstitüsü.
- Patil, S. B. (2020). A bibliometric study of global feminism research based on Scopus database. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 3746. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/3746/>
- Pham-Duc, B., Nguyen, H., Le Minh, C., Khanh, L. H., & Trung, T. (2020). A bibliometric and content analysis of articles in remote sensing from Vietnam indexed in Scopus for the 2000–2019 period. *Serials Review*, 46(4), 275-285. <https://doi.org/10.1080/00987913.2020.1854155>
- Pham-Duc, B., Tran, T., Le, H. T. T., Nguyen, N. T., Cao, H. T., & Nguyen, T. T. (2021). Research on Industry 4.0 and on key related technologies in Vietnam: A bibliometric analysis using Scopus. *Learned Publishing*, 34(3), 414-428. <https://doi.org/10.1002/leap.1381>
- Piazza, A., & Mengual-Andrés, S. (2020). Computational thinking and coding in primary education: scientific productivity on Scopus. *Pixel-Bit. Revista de Medios y Educación*, (59), 147-181. <https://doi.org/10.12795/pixelbit.79769>
- Putri, C. I. K. (2020). Research publications in language maintenance: An overview of Scopus data in 2009-2018. *Etnolinguist*, 4(2), 71-79. <http://dx.doi.org/10.20473/etno.v4i2.23548>
- Raju, N. V., & Harinarayana, N. S. (2020). Research productivity and citation impact of SC Sharma as seen through the Scopus database. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 4276. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/4276/>
- Raza, M. (2020). Published literature on human resource management: A scientometric analysis of Scopus database (2000-2015). *International Journal of Information Dissemination & Technology*, 10(4), 227-229. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.121537>
- Rojas, J. J. B., García, C. S., & Ramírez, D. G. (2020). A bibliometric approach to the publications in the field of international business in the Scopus database. *IBIMA Business Review*, (2020), 1-13. <http://dx.doi.org/10.5171/2020.213756>
- Sabah. (2021, 26 Şubat). “Dünya’da kaç tane dil var, resmi dil sayısı nedir? Dünya’da en çok konuşulan dil hangisi?”. <https://www.sabah.com.tr/>
- Santra, P. P., Majhi D., & Bhowmick, A. (2021). Indian research output on scientometric literature as indexed in Scopus: A scientometric exploration. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 5497. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/5497/>
- Schotten, M., El Aisati, M., Meester, W. J. N., Steinginga, S., & Ross, C. A. (2017). A brief history of Scopus: The world’s largest abstract and citation database of scientific literature. In F. J. Cantú-Ortiz, (Ed.), *Research Analytics: Boosting University Productivity and Competitiveness through Scientometrics* (pp. 31-58). Auerbach Publications. <https://doi.org/10.1201/9781315155890-3>
- Shahzad, K., Iqbal, A., Ali, I., Naeem, M., Javed, Y., & Lateef, S. (2021). Research output of government college university Lahore, Pakistan: A bibliometric study based on Scopus Database from 1908 to 2020. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 5491. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/5491/>
- Sinanoglu, S. (2018). Latince’nin değeri. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, 17(1-2), 93-104. <http://dtcfdergisi.ankara.edu.tr/index.php/dtcf/article/view/4207/4105>
- Singh, V. K., Singh, P., Karmakar, M., Leta, J., & Mayr, P. (2021). The journal coverage of Web of Science, Scopus and Dimensions: A comparative analysis. *Scientometrics*, 126(6), 5113-5142. <http://dx.doi.org/10.1007/s11192-021-03948-5>

- Sivasamy, K., & Vivekanandhan, S. (2020). Scientometrics analysis of leprosy research publications during 2009-2018 from Scopus database. *Scientometrics*, 10(3), 1-10. <https://www.ijlis.org/articles/scientometrics-analysis-of-leprosy-research-publications-during-2009--2018-from-scopus-database.pdf>
- Sriyana, J., Ashadi, W., Sartika, D., & Syahputra, D. S. A. (2020). Mapping the strength of research in the focus areas for maritime based on Scopus 2014-2018. *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*, 448(1), 1-6. <http://dx.doi.org/10.1088/1755-1315/448/1/012080>
- Suwarno, S., Ibrahim, N., & Chaeruman, U. A. (2021). Mapping scientific research on hypermedia learning technology using Scopus database: A bibliometric approach. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 5551. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/5551/>
- Şahin, T. (2021) Web of Science veri tabanında spor yönetimi alanında son on yıldaki bilimsel üretimin bibliometrik analizi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 23(1), 144-155. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunibesyo/issue/60856/903062>
- Şenses, F. (2004), “Üniversitemizde başka sorunlar da var”. <http://users.metu.edu.tr/fsenses/files/universitebaskasorunlar.pdf>
- Şeref, İ., & Karagöz, B. (2019). Türkçe eğitimi akademik alanına ilişkin bir değerlendirme: Web of Science veri tabanına dayalı bibliyometrik inceleme. *Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 213-231. <https://doi.org/10.31464/jlere.578224>
- Tunçay, B., Kahriman, H., & Gökbnar, R. (2016). Sosyal bilimler atıf indeksinde Avrupa Birliği ülkeleri ve Türkiye adresli ekonomi-işletme alanındaki yayınların analizi. *Aydın İktisat Fakültesi Dergisi*, 1(2), 4-21. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/aifd/issue/28229/299720>
- Turan, S. (2020). *Eğitimde araştırma yöntemleri* (2. bs.). Nobel yayınları.
- Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı (ÜAK). (2021, 15 Eylül). “2021 Eylül dönemi doçentlik başvuru şartları”. <https://www.uak.gov.tr/>
- Ulusoy, H., Sarıçoban, S., & Ketrez, G. (2018). Türkiye'de sağlık turizmi alanında yapılan Web of Science veri tabanı kaynaklı yayınlar. *Journal of International Social Research*, 11(61), 1055-1059. <http://dx.doi.org/10.17719/jisr.2018.2998>
- Vila, N. A., Fraiz-Brea, J. A., Cardoso, L. A., & Pereira, A. M. (2020). Scopus Analysis of the Academic Research Performed by Public Universities in Galicia and North of Portugal. *Information Resources Management Journal (IRMJ)*, 33(1), 16-38. <http://dx.doi.org/10.4018/IRMJ.2020010102>
- Waghmare, P. B. (2020). Indian research contribution in cloud computing: a bibliometric analysis and visualization of journal articles from Scopus database. *Library Philosophy and Practice (e-journal)*, 4354. <https://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/4354/>
- Wang, J., Shen, L., & Zhou, W. (2021). A bibliometric analysis of quantum computing literature: mapping and evidences from Scopus. *Technology Analysis & Strategic Management*, 33(11), 1347-1363. <https://doi.org/10.1080/09537325.2021.1963429>
- Yavan, N. (2005). SCI ve SSCI bağlamında Türkiye'nin coğrafya biliminde uluslararası yayın performansının karşılaştırmalı analizi: 1945-2005. *Coğrafi Bilimler Dergisi*, 3(1), 27-55. https://doi.org/10.1501/Cogbil_0000000052
- Yılmaz, E., & Öztürk, İ. (2017). Algılanan örgütsel adaletin iş tatmini ile ilişkisinin incelenmesine yönelik akademisyenler üzerinde bir araştırma: Vakıf ve devlet üniversitesi karşılaştırması. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(40), 461-481. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/mkusbed/issue/33533/356331>
- Zhang, D., Xu, J., Zhang, Y., Wang, J., He, S., & Zhou, X. (2020). Study on sustainable urbanization literature based on Web of Science, Scopus, and China national knowledge infrastructure: A scientometric analysis in CiteSpace. *Journal of cleaner production*, 264, Article 121537. <http://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.121537>